

**ΑΝΩΤΑΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ**
ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΜΟΝΑΔΩΝ ΥΓΕΙΑΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

**«ΟΙ ΥΙΟΘΕΣΙΕΣ ΑΝΗΛΙΚΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ
ΠΕΡΙΟΔΟ 2001-2010 ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ »**

Σπουδάστριες:

**Βάγια Κεφαλά
Πηνελόπη Κουτσολία**

Καλαμάτα 2013

**ΑΝΩΤΑΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ
ΙΔΡΥΜΑ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ**

ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΜΟΝΑΔΩΝ ΥΓΕΙΑΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

**«ΟΙ ΥΙΟΘΕΣΙΕΣ ΑΝΗΛΙΚΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ
ΠΕΡΙΟΔΟ 2001-2010 ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ»**

**Σπουδάστριες: Βάγια Κεφαλά
Πηνελόπη Κουτσολία**

Επιβλέπων: Μαυρέας Κωνσταντίνος

Καλαμάτα 2013

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ	6 -
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1^ο	
ΥΙΟΘΕΣΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ	9 -
1.1 Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΗΣ ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ	9 -
1.1.1 Ορισμός και έννοια της υιοθεσίας	9 -
1.1.2 Προϋποθέσεις υιοθεσίας	10 -
1.2 ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ	11 -
1.3 ΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ	12 -
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2^ο	
ΜΟΡΦΕΣ ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ	14 -
2.1 ΚΡΑΤΙΚΗ ΥΙΟΘΕΣΙΑ - ΙΔΡΥΜΑΤΑ	14 -
2.1.1 Μονάδες Κοινωνικής Φροντίδας (Παιδοπόλεις)	14 -
2.1.2 Ιδρυματική φροντίδα.....	15 -
2.2 ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΥΙΟΘΕΣΙΑ	20 -
2.3 ΔΙΑΚΡΑΤΙΚΗ ΥΙΟΘΕΣΙΑ	22 -
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3^ο	
Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΩΝ ΥΙΟΘΕΣΙΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΑΠΟ 2001-2010	24 -
3.1 ΓΕΝΙΚΑΣΦΑΛΜΑ! ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΟΡΙΣΤΕΙ ΣΕΛΙΔΟΔΕΙΚΤΗΣ.	
3.2 ΥΙΟΘΕΣΙΕΣ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΥΙΟΘΕΤΗΘΕΝΤΩΝ	26 -
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4^ο	
ΥΙΟΘΕΣΙΕΣ ΚΑΤΑ ΗΛΙΚΙΑ ΚΑΙ ΦΥΛΟ	31 -
4.1 ΥΙΟΘΕΣΙΕΣ ΚΑΤΑ ΗΛΙΚΙΑ	31 -
4.2 ΥΙΟΘΕΣΙΕΣ ΚΑΤΑ ΦΥΛΟ	34 -
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5^ο	
ΥΙΟΘΕΣΙΕΣ ΚΑΤΑ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ	37 -
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6^ο	
ΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΩΝ ΒΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΘΕΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ	41 -
6.1 ΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΩΝ ΘΕΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ	41 -
6.2 ΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΩΝ ΒΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΓΟΝΕΩΝ	42 -
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ	44 -
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	46 -
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α'	48 -
ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΥΙΟΘΕΣΙΩΝ ΣΕ ΧΡΟΝΟΣΕΙΡΕΣ	48 -

ΕΥΡΕΤΗΡΙΑ

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΠΙΝΑΚΩΝ

Πίνακας 1: Μονάδες Κοινωνικής Φροντίδας (Παιδοπόλεις)	15 -
Πίνακας 2: Ποσοστό ανηλίκων υιοθετηθέντων κατ' έτος.....	32 -

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΓΡΑΦΗΜΑΤΩΝ

Γράφημα 1: Αριθμός υιοθεσιών στην Ελλάδα (2001-2010)	25 -
Γράφημα 2: Κατηγορία ανηλίκων υιοθετηθέντων	27 -
Γράφημα 3: Υιοθεσίες ανηλίκων από τον έναν ή και τους δύο συζύγους	28 -
Γράφημα 4: Διαχωρισμός ανηλίκων υιοθετημένων από τον ένα μόνο σύζυγο σε νόμιμα και εξώγαμα τέκνα.....	29 -
Γράφημα 5: Εξώγαμα υιοθετηθέντα από τον ένα μόνο σύζυγο	29 -
Γράφημα 6: Ανήλικοι - Ενήλικες υιοθετηθέντες κατά τα έτη 2001-2010	33 -
Γράφημα 7: Ανήλικοι υιοθετηθέντες κατά τα έτη 2001-2010	34 -
Γράφημα 8: Υιοθεσίες κατά φύλο	35 -
Γράφημα 9: Συνολικές υιοθεσίες κατά φύλο	36 -
Γράφημα 10: Υιοθεσίες κατά γεωγραφικό διαμέρισμα	37 -
Γράφημα 11: Σύνολο υιοθεσιών κατά γεωγραφικό διαμέρισμα	38 -
Γράφημα 12: Ποσοστό υιοθεσιών κατά γεωγραφικό διαμέρισμα	38 -
Γράφημα 13: Υιοθεσίες κατά γεωγραφικό διαμέρισμα και φύλο	39 -
Γράφημα 14: Κοινωνικά χαρακτηριστικά θετών γονέων.....	41 -

«ο Θεός δεν μπορεί να βρίσκεται παντού. Γι' αυτό
έφτιαξε τη μάνα»

Εβραϊκή παροιμία

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Βασικός παράγοντας διασφάλισης των δικαιωμάτων του παιδιού, είναι η παροχή εναλλακτικής φροντίδας με σκοπό την αποφυγή της ιδρυματοποίησης. Η σοβαρότητα αυτού του θέματος έγινε ιδιαίτερα αισθητή από το έτος 1967, όταν υιοθετήθηκε από τα μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, η «Διεθνής Σύμβαση περί Υιοθεσίας Ανηλίκων». Μερικά χρόνια αργότερα η Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού στο άρθρο 20 ορίζει, ότι κάθε παιδί που στερείται προσωρινά ή οριστικά το οικογενειακό του περιβάλλον, δικαιούται εναλλακτική φροντίδα είτε με τη μορφή της αναδοχής, είτε με τη μορφή της υιοθεσίας, είτε τέλος με την τοποθέτησή του σε κάποιο ίδρυμα.

Το έτος 2000 η Ελλάδα, υπέβαλε έκθεση στην Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Παιδιού, με την οποία συνέστησε τη μείωση της προσφυγής στην ιδρυματοποίηση ως μέσο εναλλακτικής φροντίδας των παιδιών. Σύμφωνα με τη σύγχρονη αντίληψη για τις μορφές εναλλακτικής φροντίδας, τα παιδιά δεν πρέπει να στερούνται το οικογενειακό περιβάλλον. Για το λόγο αυτό, θα πρέπει να αποφεύγεται η ιδρυματοποίηση και να ενισχύεται ο θεσμός της υιοθεσίας. Αυτό διατυπώνεται και στον Αστικό Κώδικα (άρθρο 1542), σύμφωνα με τον οποίο «ο θεσμός της υιοθεσίας πρέπει να αποβλέπει στο συμφέρον του υιοθετούμενου». Για το λόγο αυτό ορίζεται συγκεκριμένη διαδικασία και προϋποθέσεις για την πραγματοποίησή της τόσο σε εθνικό όσο και σε διακρατικό επίπεδο.

Με το Ν. 2447/1996, το νομικό πλαίσιο των υιοθεσιών στην Ελλάδα αναμορφώθηκε ριζικά, και αντικαταστάθηκαν τα σχετικά άρθρα του Αστικού Κώδικα. Αυτή η αναμόρφωση του θεσμικού πλαισίου έχει ως στόχο την εξασφάλιση του συμφέροντος του υιοθετούμενου. Αυτό επιτυγχάνεται με τον καθορισμό συγκεκριμένων όρων και προϋποθέσεων που πρέπει να πληρούνται, όπως για παράδειγμα, η κοινωνική έρευνα για την εξέταση της καταλληλότητας των υποψήφιων θετών γονέων, η κατάσταση των παιδιών στη θετή οικογένεια μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας της υιοθεσίας, κ.α.

Παρόλα αυτά, ακόμα και μετά την πρόσφατη διόρθωση ορισμένων διατάξεων του Αστικού Κώδικα, που έγινε το έτος 2008, με σκοπό την επιτάχυνση της διαδικασίας της υιοθεσίας, παρατηρούνται μεγάλες καθυστερήσεις, γεγονός που ακυρώνει σε

μεγάλο βαθμό τις ευνοϊκές ρυθμίσεις για τους υιοθετούμενους, καθώς περιορίζεται ο αριθμός των επωφελούμενων παιδιών από το θεσμό αυτό. (Ελληνική Εθνική Επιτροπή UNICEF, 2012)

Η παρούσα μελέτη, εστιάζεται στις υιοθεσίες ανηλίκων που έγιναν στην Ελλάδα, κατά τη διάρκεια των ετών 2001-2010, με βάση τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ.

Αρχικά στο πρώτο εισαγωγικό κεφάλαιο, αναφερόμαστε στην έννοια της υιοθεσίας και στην κατάσταση που επικρατεί σήμερα στον τομέα αυτό στην Ελλάδα. Επίσης γίνεται μνεία στις βασικές προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται με βάση το νόμο 2447/1996, για να εξασφαλιστεί η νομιμότητα της πράξης της υιοθεσίας. Στη συνέχεια, αναλύεται η νομική διαδικασία υιοθεσίας.

Στο δεύτερο κεφάλαιο, περιγράφονται οι μορφές υιοθεσίας και οι Μονάδες Κοινωνικής Φροντίδας των παιδιών. Επίσης στα πλαίσια της κρατικής υιοθεσίας, γίνεται εκτενής αναφορά στα Ιδρύματα μέσω των οποίων πραγματοποιούνται οι υιοθεσίες.

Στο τρίτο κεφάλαιο, παρουσιάζονται αναλυτικά τα στοιχεία τα οποία διαθέτει η ΕΛΣΤΑΤ, και αφορούν τις υιοθεσίες κατά την δεκαετία 2001-2010, και έπειτα κατά κατηγορία υιοθετηθέντων σε νόμιμα και εξώγαμα τέκνα και κατά κατηγορία θετών γονέων.

Στο τέταρτο κεφάλαιο, αναλύονται οι υιοθεσίες κατά ηλικία και φύλο. Σ' αυτό το κεφάλαιο διαχωρίζονται οι ανήλικοι από τους ενήλικους υιοθετηθέντες, και τα αγόρια από τα κορίτσια.

Στο κεφάλαιο 5, γίνεται ανάλυση κατά γεωγραφικό διαμέρισμα. Τέλος στο 6^ο κεφάλαιο, αναφερόμαστε στα κοινωνικά χαρακτηριστικά τόσο των θετών όσο και των βιολογικών γονέων.

Η έρευνα παρουσίασε δυσκολίες ως προς τη συλλογή συμπληρωματικών στοιχείων, πέρα των διαθέσιμων που βρίσκονται στην ιστοσελίδα της ΕΛΣΤΑΤ, τα οποία θα εξυπηρετούσαν την έρευνά μας. Τέτοια στοιχεία είναι τα κοινωνικά χαρακτηριστικά των βιολογικών γονέων, όπως η εθνικότητα, η ηλικία. Επίσης, η διάκριση των υιοθεσιών κατά νομό, ή κατά αστικότητα, δεν ήταν διαθέσιμη.

Η έρευνά μας, θα έπρεπε να εστιάζεται στους ανήλικους υιοθετηθέντες της δεκαετίας 2001-2010. Παρόλα αυτά, δεν ήταν δυνατόν, σε όλους του πίνακες της ΕΛΣΤΑΤ, να γίνει αυτός ο διαχωρισμός.

Το μεγαλύτερο πρόβλημα που αντιμετωπίσαμε, ήταν η έλλειψη βιβλιογραφίας στην ελληνική γλώσσα στο θέμα των υιοθεσιών γενικότερα και στην κατάσταση που επικρατεί στην Ελλάδα, με αποτέλεσμα οι πηγές της παρούσας μελέτης να είναι αποκλειστικά τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, και αναφορές στο διαδίκτυο.

Σύμφωνα με την ιστοσελίδα της ΕΛΣΤΑΤ, η μεθοδολογία της έρευνας για τις πράξεις της υιοθεσίας περιγράφεται ως εξής:

Έρευνα για τις πράξεις της έκδοσης

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

Συγκέντρωση στοιχείων από το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης για τον αριθμό των προσώπων που υιοθετήθηκαν, ανά κατηγορία και ηλικιακή ομάδα.

ΤΥΠΟΣ

Συλλογή στοιχείων από διοικητικές πηγές

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Κοινωνική Πρόνοια

ΚΑΤΩ ΕΠΙΠΕΔΟ ΑΝΑΛΥΣΗΣ

1.Γεωγραφικά κατά περιφέρεια

2.Στατιστικός κώδικας

-

ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ

ετήσια

ΜΕΤΑΒΛΗΤΕΣ

Υιοθεσίες από το κατά περιφέρεια και φύλο, κατά ηλικία και κατηγορία των προσώπων που υιοθετούνται

ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

12 μήνες μετά το έτος αναφοράς

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1^ο ΥΙΟΘΕΣΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

1.1 Ο θεσμός της υιοθεσίας

1.1.1 Ορισμός και έννοια της υιοθεσίας

Ο θεσμός της υιοθεσίας στη σημερινή εποχή, διακρίνεται σε σχέση με το παρελθόν ως προς το στόχο του, καθώς έχει πάψει πλέον να είναι η επιχείρηση διάσωσης για τα παιδιά όλων των ηλικιών, και ιδίως αυτών από φτωχές και αποδιοργανωμένες οικογένειες. Σήμερα η υιοθεσία αποσκοπεί στην οικογενειακή και κοινωνική αποκατάσταση του παιδιού που για διάφορους λόγους δεν μπορεί να ζήσει με τη φυσική του οικογένεια. Αυτή η έννοια της υιοθεσίας που δίνει το προβάδισμα στην κάλυψη των αναγκών του παιδιού και όχι των θετών γονέων διατυπώνεται σαν βασική αρχή στην Ελληνική Νομοθεσία (Ν 610/70 και 2447/96). Η υιοθεσία θεωρείται πλέον μια μορφή παιδικής προστασίας που στοχεύει στην κάλυψη της ανάγκης του παιδιού, που δεν μπορεί να ζήσει για διάφορους λόγους με τους βιολογικούς γονείς του, να μεγαλώσει κι αυτό σε ομαλό και ασφαλές οικογενειακό περιβάλλον. Έτσι αναγνωρίζεται το δικαίωμα του παιδιού για οικογενειακή και κοινωνική αποκατάσταση. Επιπλέον προσφέρει λύση και στο πρόβλημα των ατόμων που επιθυμούν ένα παιδί, θέλουν να αναλάβουν γονεϊκό ρόλο, όμως για διάφορους λόγους αδυνατούν να τεκνοποιήσουν.

Στο ελληνικό οικογενειακό δίκαιο, υιοθεσία χαρακτηρίζεται η νομική πράξη με την οποία γίνεται η μεταφορά όλων των γονεϊκών δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, από τους φυσικούς γονείς, στους θετούς. Το θετό παιδί, γίνεται μόνιμο μέλος της νέας οικογένειας, ονομάζεται υιοθετημένο παιδί και οι γονείς του θετοί. (www.prolipsis.gr).

Η θετή οικογένεια αναλαμβάνει να προσφέρει στο παιδί αγάπη, ασφάλεια, κατανόηση, καθώς και να επιβλέπει τη σωστή ανάπτυξή του στον πνευματικό, βιολογικό και συναισθηματικό, τομέα. Επιπλέον θα πρέπει να εξασφαλίσει την ισοτιμία του παιδιού με τα άλλα μέλη της οικογένειας, την ικανοποίηση των δικαιωμάτων του και την ανάπτυξη της αυτονομίας του. Τα παιδιά που υιοθετούνται θα πρέπει να ανταποκρίνονται στις επιθυμίες και προσδοκίες των θετών γονέων και παράλληλα να διασφαλίζεται η ομαλή ανάπτυξη της προσωπικότητάς τους. Έτσι, κανένα παιδί δεν θεωρείται μη υιοθετήσιμο, αρκεί να υπάρχει μία «οικογένεια» που να είναι προετοιμασμένη να του προσφέρει το σπίτι της. (www.disabled.gr)

1.1.2 Προϋποθέσεις υιοθεσίας

Σύμφωνα με το ν. 2447/1996 και τις διατάξεις του Αστικού Κώδικα, οι βασικές προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται για να εξασφαλιστεί η νομιμότητα μιας υιοθεσίας είναι οι ακόλουθες:

- Ο υποψήφιος θετός γονιός πρέπει να είναι ικανός για δικαιοπραξία, να έχει συμπληρώσει το 30ό έτος της ηλικίας του και να μην υπερβαίνει το 60ό. Με απόφαση του δικαστηρίου μπορεί το όριο ηλικίας να μειωθεί αν κατά την κρίση του δικαστή, εκείνος που υιοθετεί δεν έχει καμία ελπίδα τεκνογονίας, ή αν επιθυμεί να υιοθετήσει τέκνο του συζύγου του.
- Η διαφορά της ηλικίας του υποψηφίου γονέα και του παιδιού πρέπει να είναι μεγαλύτερη των 18 ετών και μικρότερη των 50. Η διαφορά της ηλικίας δεν συντρέχει στην περίπτωση υιοθεσίας παιδιού του ενός από τους συζύγους.
- Η κατώτατη ηλικία του παιδιού που θα δοθεί για υιοθεσία είναι οι τρεις μήνες. Πριν από αυτή την ηλικία απαγορεύεται να συναινέσουν οι φυσικοί του γονείς.
- Δεν χρειάζεται να είναι κάποιος έγγαμος για να υιοθετήσει ένα παιδί.
- Ο έγγαμος δεν μπορεί να υιοθετήσει χωρίς τη συναίνεση του συζύγου
- Πρέπει να υπάρχει απαραίτητα η συναίνεση και των δύο φυσικών γονέων προκειμένου να δοθεί ένα παιδί για υιοθεσία, εκτός εάν είναι άγνωστοι ή το τέκνο είναι έκθετο. Στην περίπτωση αυτή το δικαστήριο αναπληρώνει την προβλεπόμενη διαδικασία συναίνεσης των γονέων.
- Αν ο ανήλικος που θα υιοθετηθεί έχει συμπληρώσει τα δώδεκα χρόνια του τότε είναι απαραίτητη η συναίνεσή του.
- Προκειμένου να διαπιστωθεί εάν η επικείμενη υιοθεσία είναι προς το συμφέρον του ανηλίκου κρίνεται απαραίτητη η διεξαγωγή κοινωνικής έρευνας από την αρμόδια κοινωνική υπηρεσία.
- Το θετό παιδί, μετά την ενηλικίωσή του, έχει το δικαίωμα να πληροφορείται πλήρως από τους θετούς γονείς και από κάθε αρμόδια αρχή για τα στοιχεία των φυσικών γονέων του.

Εφόσον πληρούνται οι οριζόμενες από τις κείμενες διατάξεις προϋποθέσεις και ολοκληρωθεί η διαδικασία στο αρμόδιο δικαστήριο, οι θετοί γονείς έχουν οριστικά τη γονική εξουσία, η οποία ανήκε στο φυσικό πατέρα και μητέρα. (www.prolipsis.gr)

1.2 Διαδικασία υιοθεσίας στην Ελλάδα

Σε ποσοστό 96% τα παιδιά φθάνουν στα ιδρύματα από τα δημόσια μαιευτήρια, στα οποία εγκαταλείπονται από τους γονείς τους. Τα παιδιά αυτά, δίνονται για υιοθεσία με δύο κυρίως τρόπους:

- **Με την εκούσια συναίνεση των γονέων τους, συνήθως της μητέρας**

Πρόκειται συνήθως για μικρά παιδιά που οι μητέρες τους για διάφορους λόγους δεν είναι σε θέση να τα μεγαλώσουν. Τα παιδιά που εκουσίως δίνονται από τους γονείς τους για υιοθεσία, ανατίθενται στην προστασία μιας κοινωνικής οργάνωσης μέχρι να υιοθετηθούν. Η οργάνωση έχει και την ευθύνη της παρακολούθησης των παιδιών στη θετή οικογένεια μέχρι τη δικαστική αποπεράτωση της υιοθεσίας.

- **Μέσω του συστήματος παιδικής προστασίας**

Πρόκειται για περιπτώσεις παιδιών που ανατίθενται στην προστασία μιας κρατικής ή ιδιωτικής κοινωνικής οργάνωσης, όταν κρίνεται ότι δεν είναι προς το συμφέρον τους να παραμείνουν με την οικογένεια τους ή όταν οι γονείς τους τα έχουν εγκαταλείψει. Μερικοί γονείς μπορεί τελικά να συναινέσουν στην υιοθεσία των παιδιών τους, αλλά όταν αρνούνται ή είναι αδιάφοροι, η οργάνωση μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο να αναπληρώσει τη συναίνεση τους. (www.prolipsis.gr)

Η οικογενειακή αποκατάσταση των παιδιών που είναι μεγαλύτερης ηλικίας, ή με αναπηρία, ή με συναισθηματικά προβλήματα και προβλήματα συμπεριφοράς, είναι πιο πολύπλοκη από την υιοθεσία μικρότερων παιδιών. Όταν οι κοινωνικοί λειτουργοί εξετάζουν εναλλακτικές λύσεις για τα παιδιά που είναι σε κρατική προστασία προσπαθούν να πάρουν αποφάσεις και να προγραμματίσουν με βάση το συμφέρον του παιδιού.

Θεωρητικά έχουμε δύο είδη Υιοθεσιών:

α) **την Υιοθεσία που αφορά παιδιά Ιδρυμάτων**, όπου υπεύθυνη για την οικογενειακή τους αποκατάσταση είναι η αρμόδια Κοινωνική Υπηρεσία. Το ζευγάρι που ενδιαφέρεται για υιοθεσία υποβάλλει αίτηση στο Ίδρυμα ή στην Υπηρεσία και μετά από μελέτη από το αρμόδιο προσωπικό κρίνεται ικανή ή όχι για την τοποθέτηση του παιδιού.

β) την **Άτυπη Υιοθεσία ή αλλιώς Ιδιωτική**, όπου οι ενδιαφερόμενοι παίρνουν μόνοι τους το παιδί από τους φυσικούς γονείς ή με την μεσολάβηση κάποιων τρίτων προσώπων. (Τσαμπόρα κ.α., 2003)

1.3 Νομική διαδικασία

Οι υποψήφιοι θετοί γονείς ξεκινώντας τη διαδικασία της υιοθεσίας, θα πρέπει να απευθυνθούν στα ιδρύματα τα οποία τελούν υπό την εποπτεία και τον έλεγχο του κράτους και θα πρέπει να υποβάλλουν σχετική αίτηση υιοθεσίας. Τα ιδρύματα αυτά είναι:

- α) στη Διεύθυνση Κοινωνικής Πρόνοιας της οικείας Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης είτε σε ίδρυμα το οποίο τελεί υπό κρατική εποπτεία και έλεγχο,
- β) στον Εθνικό Οργανισμό Κοινωνικής Φροντίδας (πρώην Π.Ι.Κ.ΠΑ. Ε.Ο.Π. και κέντρο Βρεφών "Η Μητέρα"),
- γ) στο Δημοτικό Βρεφοκομείο Θεσσαλονίκης «Άγιος Στυλιανός».

Στη συνέχεια, θα πρέπει να καταθέσουν την αίτηση ενώπιον του πολυμελούς πρωτοδικείου του τόπου κατοικίας τους, η οποία δικάζεται κατά τη διαδικασία της Εκούσιας Δικαιοδοσίας. Στο δικαστήριο απαιτείται η συναίνεση των φυσικών γονέων, που δίνεται αυτοπροσώπως, καθώς και η έκθεση της κοινωνικής υπηρεσίας. Για την έκδοσή της υποβάλλεται αίτηση από τους ενδιαφερόμενους υποψήφιους γονείς στην αρμόδια Νομαρχία όπου κατοικούν οι αιτούντες για υιοθεσία γονείς πριν την κατάθεση της αίτησης στο δικαστήριο. Παρότι η έκθεση της κοινωνικής υπηρεσίας αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για να τελεστεί υιοθεσία ανηλίκου, το πόρισμά της δεν δεσμεύει το δικαστήριο, το οποίο απλώς τη συνεκτιμά, μαζί με τη συνδρομή των προϋποθέσεων και την έλλειψη κωλυμάτων και ανάλογα αποφασίζει κατά την κρίση του αν η υιοθεσία είναι προς το συμφέρον του ανηλίκου. Οι υποψήφιοι θετοί γονείς πρέπει να προσκομίσουν στο δικαστήριο και άλλα απαραίτητα έγγραφα όπως:

- ληξιαρχική πράξη γέννησης του υιοθετημένου
- πιστοποιητικό οικογενειακής κατάστασής τους
- ποινικά μητρώα τους
- πιστοποιητικά περί μη διώξεως από την αρμόδια εισαγγελία
- εκκαθαριστικά σημειώματα από την αρμόδια Δ.Ο.Υ.
- συμβόλαια που αποδεικνύουν την κυριότητα ακινήτων (εάν υπάρχουν)

- πιστοποιητικά υγείας
- αντίγραφα των ταυτοτήτων
- τη σχετική αίτηση που έχει υποβληθεί στο κρατικό ίδρυμα
- την έγγραφη συναίνεση των φυσικών γονέων του τέκνου
- γνωμοδότηση περί του ισχύοντος νομικού καθεστώτος που διέπει την υιοθεσία στη χώρα καταγωγής τους από το Ινστιτούτο Αλλοδαπού Δικαίου (εάν ο υιοθετούμενος ή έστω ένας από τους δύο αιτούντες είναι αλλοδαπός) κ.λπ.

Εάν οι υποψήφιοι θετοί έχουν παιδιά, απαιτείται και η δική τους δήλωση συναίνεσης στο δικαστήριο.

Όταν εκδοθεί η απόφαση του δικαστηρίου και καταστεί αμετάκλητη, το υιοθετημένο παιδί αναγράφεται στην οικογενειακή μερίδα του δήμου των νέων γονέων (Γιάννη, 2010).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2^ο ΜΟΡΦΕΣ ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ

2.1 Κρατική υιοθεσία - Ιδρύματα

2.1.1 Μονάδες Κοινωνικής Φροντίδας (Παιδοπόλεις)

Ο όρος «Παιδόπολη» χρησιμοποιήθηκε μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο για να χαρακτηρίσει τα ιδρύματα φιλοξενίας και περίθαλψης απροστάτευτων και ορφανών παιδιών, την ευθύνη των οποίων είχε η Ειδική Υπηρεσία Περίθαλψης Ελληνοπαίδων (πρώτος κανονισμός λειτουργίας Παιδοπόλεων, Αύγουστος 1948). Με το νόμο 3329/05 «Εθνικό Σύστημα Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και λοιπές διατάξεις» οι Μονάδες Κοινωνικής Φροντίδας μετατρέπονται σε Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.). Οι Παιδοπόλεις ως ιδρύματα εσωτερικής πρόνοιας του Εθνικού Οργανισμού Πρόνοιας (Ε.Ο.Π.) λειτουργούσαν σύμφωνα με Εσωτερικό Κανονισμό Λειτουργίας που εγκρίθηκε από την τότε Εκτελεστική Επιτροπή του «Εράνου Πρόνοια Βορείων Επαρχιών της Ελλάδας» και εκδόθηκε το 1948. Το 1983 συντάχθηκε από τον Ε.Ο.Π. νέος Κανονισμός Λειτουργίας των Παιδοπόλεων, ο οποίος ισχύει μέχρι σήμερα.

Το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης μέσω των Μονάδων Κοινωνικής Φροντίδας κλειστής περίθαλψης όπως οι Παιδοπόλεις και τα Κέντρα Παιδικής Μέριμνας, παρέχει στήριξη και προστασία στα παιδιά.

Οι Παιδοπόλεις υπάγονται στην εποπτεία και τον έλεγχο του Διοικητή των οικείων Υγειονομικών Περιφερειών (Δ. Υ. Π. Ε), οι οποίοι ασκούν ιεραρχικό έλεγχο, τόσο από άποψη νομιμότητας, όσο και άποψη ουσίας. Επίσης, αρμοδιότητα ελέγχου έχει και το Σώμα επιθεωρητών Υγείας και Πρόνοιας (Σ. Ε. Υ. Υ. Π), το οποίο έχει συσταθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2920/01. (www.synigoros.gr)

Σύμφωνα με το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, στην Ελλάδα σήμερα λειτουργούν 24 Μονάδες Κοινωνικής Φροντίδας (παιδοπόλεις), που φιλοξενούν 942 παιδιά (Πίνακας 1). Από αυτά, τα 2/3 περίπου (685 παιδιά) είναι αγόρια και το 1/3 (257 παιδιά), είναι κορίτσια. Η πλειοψηφία των παιδιών, βρίσκεται σε Μονάδες Κοινωνικής Φροντίδας στην ευρύτερη περιοχή της Αττικής.

Πίνακας 1: Μονάδες Κοινωνικής Φροντίδας (Παιδοπόλεις)

Παιδοπόλεις	Αγόρια	Κορίτσια	Σύνολο
Μακεδονία (5 μονάδες)	200	15	215
Ήπειρος (5 μονάδες)	178	20	198
Στερεά Ελλάδα (1 μονάδα)	28		28
Πελοπόννησος (2 μονάδες)	20	26	46
Αττική (5 μονάδες)	167	131	298
Αιγαίο (1 μονάδα)		24	24
Κρήτη (5 μονάδες)	92	41	133
Σύνολα	685	257	942

Πηγή: Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης

(<http://62.1.217.148/articles/social-solidarity/domes-kai-drasesis-koinwnikhs-allhleggyhs/prostasia-oikogeneias/161-paidopoleis>)

. Σκοπός των παιδοπόλεων είναι η περίθαλψη, μόρφωση και επαγγελματική εκπαίδευση των παιδιών που αποδεδειγμένα είναι απροστάτευτα και στερούνται οικογενειακής φροντίδας. Οι Παιδοπόλεις παρέχουν στέγαση, σίτιση, ένδυση, επαγγελματική κατάρτιση, ψυχαγωγία, συναισθηματική στήριξη από ειδικούς επιστήμονες και, κάθε άλλη αναγκαία φροντίδα προς τα φιλοξενούμενα παιδιά. Φιλοξενούν παιδιά ηλικίας από 6-16 ετών, αλλά παρέχεται η δυνατότητα να παραμείνουν στην Παιδόπολη μέχρι περατώσεως των σπουδών τους. (Υπουργείο Υγείας & Κοινωνικής Αλληλεγγύης)

2.1.2 Ιδρυματική φροντίδα

Στην εποχή μας τα ιδρύματα σε αντίθεση με το παρελθόν, παρέχουν βραχείας διάρκειας φροντίδα και επιδιώκουν τη διατήρηση της επαφής των παιδιών με τη φυσική τους οικογένεια. Υπάρχουν λίγα ιδρύματα φιλοξενίας παιδιών των οποίων οι συνθήκες διαμονής συχνά είναι ανεπαρκείς εξαιτίας της περιορισμένης

χρηματοδότησης. Ο μέσος χρόνος που απαιτείται για την υιοθεσία ενός υγιούς παιδιού από κρατικό ίδρυμα είναι πέντε χρόνια. Τα ιδρύματα από τα οποία μπορεί κάποιος να υιοθετήσει ή να φιλοξενήσει στο σπίτι του για κάποιο χρονικό διάστημα ένα παιδί, με την διαδικασία της αναδοχής, είναι:

- Το Κέντρο Βρεφών « Η ΜΗΤΕΡΑ »

Το Κέντρο Βρεφών «Η ΜΗΤΕΡΑ» είναι ένα κέντρο προστασίας παιδιών με πολύ μεγάλη ιστορία. Στο Κέντρο μπορούν να φιλοξενηθούν γυναίκες που είναι μόνες κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης, παιδιά που χρειάζεται να ζήσουν για ένα διάστημα μακριά από την οικογένεια τους, ή παιδιά που έχουν εγκαταλειφθεί από τους φυσικούς τους γονείς και αναζητούν μια οικογένεια. Το Κέντρο έχει τη δυνατότητα να φιλοξενήσει περίπου 100 παιδιά ηλικίας από 3 μηνών έως και 8 ετών. Τα παιδιά φιλοξενούνται σε περίπτερα χωρητικότητας 12 έως 13 παιδιών. Τους παρέχεται φροντίδα, αγωγή, και ιατρική παρακολούθηση παιδίατρους και ψυχολόγους, ως προς την εξέλιξη της ευαίσθητης ψυχολογίας τους.

Σύμφωνα με τα στοιχεία που δίνει το ίδιο το Ίδρυμα, οι υιοθεσίες παιδιών δεν υπερβαίνουν ετησίως τις 35, αρκετές από τις οποίες αφορούν παιδιά με προβλήματα υγείας και ψυχοκινητικής εξέλιξης. Όπως αναφέρεται χαρακτηριστικά στην ιστοσελίδα του Μητέρα: (www.yiothesia.gr)

«Οι αιτήσεις που υποβάλλονται ετησίως ξεπερνούν τις 150-200, με αποτέλεσμα οι ενδιαφερόμενοι να περιμένουν συνήθως 4 με 6 χρόνια, έως ότου ολοκληρωθεί η διαδικασία της υιοθεσίας. Στην περίπτωση που οι υποψήφιοι θετοί γονείς είναι ανοικτοί στην υιοθεσία παιδιού μεγαλύτερης ηλικίας ή κάποιου παιδιού που πάσχει από χρόνιο νόσημα ή έχει ειδικές ανάγκες, τότε ο χρόνος αναμονής είναι κατά πολύ μικρότερος λόγω του μικρού αριθμού αιτήσεων υιοθεσίας για αυτά τα παιδιά, αλλά και τις προτεραιότητας που δίνεται στις αιτήσεις ζευγαριών που έχουν δεκτικότητα».

<http://www.kvmhtera.gr>

- Το Δημοτικό Βρεφοκομείο Θεσσαλονίκης «ΑΓΙΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ »

Το βρεφοκομείο «Άγιος Στυλιανός» το οποίο έχει την έδρα του στη Θεσσαλονίκη φιλοξενεί βρέφη και παιδιά έως 7 χρονών. Στο παρελθόν το συγκεκριμένο βρεφοκομείο, παράλληλα με τη φιλοξενία εγκαταλελειμμένων και παραμελημένων

παιδιών, λειτουργούσε και ως χώρος καθημερινής περίθαλψης και απασχόλησης βρεφών και νηπίων, των οποίων οι γονείς εργάζονταν.

Σήμερα από τον «Άγιο Στυλιανό», γίνονται υιοθεσίες, ενώ αρκετά παιδιά δίνονται σε οικογένειες για φιλοξενία, μέσω της διαδικασίας της αναδοχής. (www.yiothesia.gr)

Σύμφωνα με την ιστοσελίδα του βρεφοκομείου:

«παρέχεται κάθε διευκόλυνση για την υιοθεσία βρεφών αγνώστων γονέων με σχολαστική τήρηση των όρων του Αστικού Κώδικα και του νόμου περί υιοθεσίας και αποκατάστασης ορφανών. Υιοθεσίες πραγματοποιούνται ύστερα από έγγραφες αιτήσεις των υποψηφίων θετών γονέων, προς το Αδελφάτο, οι οποίες εγκρίνονται όταν συγκεντρωθούν όλες οι απαραίτητες πληροφορίες για την ηθική και οικονομική κατάσταση των αιτούντων». (www.yiothesia.gr)

Σημαντική μείωση παρουσιάζουν οι αιτήσεις ζευγαριών που θέλουν να υιοθετήσουν παιδιά από το δημοτικό βρεφοκομείο «Άγιος Στυλιανός», γεγονός που αποδίδεται τόσο στις χρονοβόρες νομικές διαδικασίες όσο και στην έλλειψη παιδιών. Κάθε χρόνο δίνονται προς υιοθεσία από το ίδρυμα 10 με 12 παιδιά μέχρι 1,5 έτους, αλλά ο χρόνος αναμονής των υποψηφίων θετών γονέων είναι πολύ μεγάλος. Ενδεικτικό της κατάστασης είναι ότι υποψήφιοι γονείς μπορεί να παραμείνουν στις λίστες αναμονής για πολλά χρόνια και τελικά να μην καταφέρουν να υιοθετήσουν ένα παιδί, είτε λόγω έλλειψης μωρών, είτε επειδή ένας από τους δύο έχει πλέον περάσει τα 50 χρόνια και δεν μπορεί, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, να υιοθετήσει ένα βρέφος.

Σύμφωνα με στοιχεία του Ιδρύματος, το 2001 έγιναν 100 αιτήσεις για υιοθεσία και δόθηκαν 12 παιδιά, το 2002 έγιναν 74 αιτήσεις και υιοθετήθηκαν 10 παιδιά και το 2003 υποβλήθηκαν 100 αιτήσεις και δόθηκαν 11 παιδιά. Μεγάλη κάμψη παρουσιάζουν οι αιτήσεις για υιοθεσία στη συνέχεια, καθώς το 2004 έγιναν μόλις 53 και υιοθετήθηκαν 7 παιδιά, ενώ το 2005 υπεβλήθησαν 54 αιτήσεις και υιοθετήθηκαν 12 παιδιά.

Στο ίδρυμα κατατίθενται αιτήσεις από όλη την Ελλάδα, ενώ το βρεφοκομείο έχει δυνατότητα φιλοξενίας μέχρι και 25 παιδιών, τα οποία όμως δεν προορίζονται όλα για υιοθεσία. (Αθηναϊκό Πρακτορείο Ειδήσεων www.skai.gr/news/greece/article/8717/)

- Παιδόπολη « ΑΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ»

Η Παιδόπολη «Άγιος Ανδρέας» μπορεί να φιλοξενήσει μέχρι 32 παιδιά ηλικίας από 3 έως 12 ετών, που αποδειγμένα είναι απροστάτευτα και στερούνται την οικογένεια τους.

Σύμφωνα με την ιστοσελίδα της παιδόπολης:

«Στους σκοπούς της Παιδόπολης περιλαμβάνεται και η προετοιμασία των ανηλίκων φιλοξενούμενων για την ομαλή ένταξή τους στο ευρύτερο κοινωνικό σύνολο, είτε με την επιστροφή τους στο φυσικό τους περιβάλλον ή με την τοποθέτησή τους σε ανάδοχη οικογένεια και στην συνέχεια εάν οι συνθήκες το υπαγορεύουν στην υιοθεσία τους»

Οι εργαζόμενοι στον «Άγιο Ανδρέα» στηρίζουν τους βιολογικούς γονείς των παιδιών που φιλοξενούνται και συνεργάζονται μαζί τους, ώστε εάν οι συνθήκες το επιτρέπουν να γίνει επανασύνδεση των παιδιών με την βιολογική τους οικογένεια.

(www.yiothesia.gr)

- Το ΑΝΑΡΡΩΤΗΡΙΟ ΠΕΝΤΕΛΗΣ – Μονάδα Κοινωνικής Φροντίδας Παιδιού (πρώην ΠΙΚΠΑ)

Το αναρρωτήριο Πεντέλης φιλοξενεί βρέφη και παιδιά μέχρι 6 ετών, τα οποία δεν διαθέτουν οικογενειακό περιβάλλον, έχουν κακοποιηθεί με διάφορους τρόπους και είναι εγκαταλελειμμένα, παραμελημένα ή η οικογένεια τους αντιμετωπίζει πολλά και διάφορα προβλήματα. Παρέχει υπηρεσίες κοινωνικής προστασίας σε παιδιά και τις οικογένειές τους, που χρήζουν προστατευμένου περιβάλλοντος, κοινωνικής φροντίδας, προστασίας και αποκατάστασης. Το έτος 1998 το αναρρωτήριο εντάχθηκε στον Εθνικό Οργανισμό Κοινωνικής Φροντίδας. Από το 2003 λειτουργεί ως αυτόνομη αποκεντρωμένη μονάδα κοινωνικής φροντίδας ενώ το 2007 εντάχθηκε στην υγειονομική Περιφέρεια. (www.yiothesia.gr)

- Παιδικά χωριά SOS Ελλάδας

Το Φιλανθρωπικό Σωματείο "Παιδικά Χωριά SOS Ελλάδος" είναι Ν.Π.Ι.Δ. μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, ειδικά αναγνωρισμένο σαν Φιλανθρωπικό, με το νόμο Ν.Δ. 1111/72, την υπ' αριθ. 2501/75 απόφαση του Πρωτοδικείου Αθηνών και την υπ' αριθ.

1276/77 ΦΕΚ 512/77 απόφαση της Επιθεώρησης Κοιν. Υπηρεσιών Αττικής και Νήσων. Εποπτεύεται από το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης. (www.sos-villages.gr)

Ο σκοπός των Παιδικών Χωριών SOS είναι να βοηθούν παιδιά, που έχουν ανάγκη φροντίδας και προστασίας, επειδή έχουν βρεθεί μακριά από το φυσικό οικογενειακό τους περιβάλλον, προσφέροντάς τους τη δυνατότητα να ξαναβρούν ένα μόνιμο σπίτι και να ζήσουν σε ένα περιβάλλον, το οποίο να πλησιάζει το πλαίσιο της φυσικής τους οικογένειας. Σε μία οικογένεια SOS ζουν μαζί 6 ως 8 παιδιά, αγόρια και κορίτσια διαφορετικών ηλικιών, που μεγαλώνουν μαζί σαν αδέρφια και φοιτούν στα τοπικά δημόσια σχολεία. Η επιλογή των παιδιών στα Παιδικά Χωριά γίνεται με αποκλειστικό κριτήριο την ανάγκη προστασίας τους, ανεξάρτητα από την φυλή, την εθνικότητα ή την θρησκεία τους. Η εισαγωγή των παιδιών γίνεται μέχρι την ηλικία των 8 ετών. Γίνονται δεκτά παιδιά, σωματικά υγιή, τα οποία, μέσω των κατάλληλων πνευματικών και ψυχολογικών διαδικασιών, μπορούν να επανενταχθούν στο κοινωνικό πλαίσιο προς όφελος του εαυτού τους και των συνανθρώπων μας.

Συγκεκριμένα, στις οικογένειες των Παιδικών Χωριών SOS γίνονται δεκτά παιδιά:

- Ορφανά και από τους δύο γονείς.
- Ορφανά από τον έναν γονιό και όταν αποδεδειγμένα ο δεύτερος δεν είναι σε θέση να ανταποκριθεί στις ευθύνες του ρόλου του για σοβαρό κοινωνικό λόγο.
- Όταν ο ένας ή και οι δύο γονείς πάσχει από ανίατη ασθένεια και υπάρχει αδυναμία να ανταποκριθεί στον ρόλο του.
- Παιδιά που μεγάλωσαν κάτω από αντίξοες κοινωνικές συνθήκες, σε ακατάλληλο οικογενειακό περιβάλλον και βρίσκονται σε ηθικό κίνδυνο.
- Παιδιά με καλή σωματική και ψυχική υγεία.
- Ηλικιακά να μην είναι άνω των 8 ετών και τουλάχιστον ένας εκ των δύο γονέων πρέπει να έχει την Ελληνική Ιθαγένεια. (www.sos-villages.gr)

- Χατζηκυριάκειο Ίδρυμα Παιδικής Προστασίας

Το Χατζηκυριάκειο Ίδρυμα Παιδικής Προστασίας, είναι Ορφανοτροφείο Θηλέων που λειτουργεί εδώ και 100 χρόνια, χωρίς καμιά κρατική επιχορήγηση. Ιδρύθηκε το έτος 1889 από τον Ιωάννη Χατζηκυριάκο και τη σύζυγό του, με σκοπό την περίθαλψη

ορφανών και άπορων κοριτσιών της Ελλάδας. Σήμερα, τεγάζει 80 κορίτσια από 6 ετών, που προέρχονται από οικογένειες με διάφορα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα προσφέροντας εκτός από στέγη, φροντίδα και συναισθηματική υποστήριξη, εξαιρετικές εκπαιδευτικές δυνατότητες και ό,τι χρειάζεται για να μεγαλώσουν και να προχωρήσουν ως ενήλικες με όλα εκείνα τα εφόδια που απαιτούνται σε μια σύγχρονη κοινωνία (www.xatzikiriakio.gr).

2.2 Ιδιωτική υιοθεσία

Η Ελλάδα είναι η μοναδική χώρα της Ευρώπης και μια από τις ελάχιστες σε όλο τον κόσμο που επιτρέπει την ιδιωτική υιοθεσία. Ιδιωτική υιοθεσία, νοείται η διαδικασία εκείνη, σύμφωνα με την οποία ένα παιδί μπορεί να βρεθεί σε θετή οικογένεια, με τη σύμφωνη γνώμη των φυσικών γονιών και χωρίς να υπάρχει πουθενά, στο στάδιο αυτό, η παρουσία του κράτους. Η διαδικασία αυτή μπορεί να γίνει είτε απευθείας μεταξύ των θετών και των φυσικών γονιών είτε με την συμμετοχή «διαμεσολαβητή». (www.yiothesia.gr)

Ο νόμος απαγορεύει ρητά την οποιαδήποτε χρηματική συναλλαγή από τους φυσικούς γονείς ή τους τυχόν μεσολαβητές, δικηγόρους, γυναικολόγους κ.λπ. για την ολοκλήρωση της υιοθεσίας. Στην περίπτωση που αποδειχτεί ότι έχει υπάρξει παράνομη χρηματική συναλλαγή, τα εμπλεκόμενα μέρη αντιμετωπίζουν ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή. Η τιμωρία αφορά τους βιολογικούς γονείς και όποιο τρίτο μέρος αποδειχτεί ότι έλαβε χρηματικό αντάλλαγμα ή βοήθησε άλλους να λάβουν για τέτοιου είδους πράξη. Ατιμώρητοι παραμένουν αυτοί που έδωσαν το αντάλλαγμα, δηλαδή οι θετοί γονείς, και η διαδικασία της υιοθεσίας συνεχίζεται κανονικά για αυτούς.

Πλεονεκτήματα: Τα πλεονεκτήματα της ιδιωτικής υιοθεσίας, σε σύγκριση με εκείνες που γίνονται μέσω των ιδρυμάτων, είναι ότι στη συντριπτική πλειοψηφία τους αφορούν βρέφη, σε αντίθεση με τη διαδικασία που γίνεται από τα κρατικά ιδρύματα, μέσω των οποίων οι πιθανότητες να αποκτήσουν βρέφη οι θετοί γονείς είναι πολύ μικρές, και το γεγονός ότι οι διαδικασίες είναι σύντομες και έτσι δεν χρειάζεται οι θετοί γονείς να περιμένουν για χρόνια, όπως συμβαίνει στις λίστες αναμονής των ιδρυμάτων. (www.in.gr)

Εξαιτίας της χρονοβόρας διαδικασίας των κρατικών υιοθεσιών, πολλά ζευγάρια επιλέγουν την ιδιωτική υιοθεσία και απευθύνονται σε ανθρώπους που μπορούν να τους βοηθήσουν να αποκτήσουν ένα παιδί. Είναι χαρακτηριστικό ότι από τα 400 παιδιά που υιοθετούνται κατά μέσο ορό κάθε χρόνο, τα 300 υιοθετούνται με την διαδικασία της ιδιωτικής υιοθεσίας. Από αυτά, το 90% έχει βιολογική μητέρα Βουλγαρικής καταγωγής. (www.yiothesia.gr)

Σύμφωνα με τη σύγχρονη αντίληψη του θεσμού ως Υπηρεσία Παιδικής Προστασίας, η ιδιωτική υιοθεσία δεν θα μπορούσε να χαρακτηριστεί έτσι, διότι δεν εξασφαλίζει την πιο κατάλληλη οικογένεια για το συγκεκριμένο παιδί.

Μειονεκτήματα: Στην υιοθεσία που γίνεται μέσω των κοινωνικών υπηρεσιών, μετά την αίτηση των υποψηφίων γονέων, ακολουθεί μια μελέτη για να χαρακτηριστεί αν η θετή οικογένεια είναι κατάλληλη ή όχι, πριν το παιδί τοποθετηθεί στην οικογένεια. Αντίθετα στην ιδιωτική υιοθεσία, η υπηρεσία κάνει τη μελέτη αφού τοποθετηθεί το παιδί στην οικογένεια και έχει δημιουργήσει δεσμούς με τους θετούς γονείς. Όταν το παιδί βρίσκεται ήδη στην οικογένεια, η έρευνα δεν μπορεί να είναι αντικειμενική και ουσιαστική, παρ' όλες τις προσπάθειες των Κοινωνικών Λειτουργών. Έτσι η έρευνα είναι τυπική, κυρίως γίνεται για να εξασφαλισθεί ένα ελάχιστο επίπεδο ομαλών συνθηκών διαβίωσης για το παιδί. Αν οι θετοί γονείς κριθούν ακατάλληλοι βάσει αρνητικών στοιχείων, η απομάκρυνση του παιδιού από την οικογένεια είναι δύσκολη. Πολλές φορές εμπλέκεται και η μητέρα του παιδιού η οποία επιμένει να παραμείνει το παιδί στην ακατάλληλη οικογένεια, επειδή η ίδια είχε προσωπικά οφέλη.

Μεγάλο μειονέκτημα επίσης στην ιδιωτική υιοθεσία, είναι το γεγονός ότι κατά το διάστημα της παραμονής του παιδιού στην θετή οικογένεια, πριν ολοκληρωθεί νομικά η υιοθεσία, το παιδί δεν έχει καμιά νομική προστασία. Η φυσική του μητέρα εξακολουθεί σύμφωνα με τον νόμο να ασκεί γονική μέριμνα, δεν ενδιαφέρεται και πολλές φορές δεν γνωρίζει την οικογένεια που έχει αναλάβει το παιδί. Οι θετοί γονείς δεν δεσμεύονται νομικά στην άσκηση της επιμέλειας του παιδιού και καμιά Κοινωνική Οργάνωση δεν έχει γνώση της περίπτωσης του παιδιού, ώστε να παρακολουθήσει την τοποθέτηση του. (Τσαμπόρα κ.α., 2003)

2.3 Διακρατική υιοθεσία

Την 1^η Μαρτίου 2012 με το Ν.4052/2012 (άρθρο 30Γ), συστάθηκε από το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης η Κεντρική Αρχή Διακρατικών Υιοθεσιών, ως Αυτοτελές Τμήμα με αποστολή «την επίτευξη των στόχων που καθορίζονται από τη Σύμβαση για την προστασία των παιδιών και τη συνεργασία σχετικά με τη διακρατική υιοθεσία, που υπογράφηκε στη Χάγη στις 29.5.1993 (Σύμβαση της Χάγης) και κυρώθηκε στην Ελλάδα με το Ν. 3765/2009».

Αντικείμενο της Σύμβασης είναι:

- α) Να καθιερώσει εγγυήσεις ώστε να διασφαλιστεί ότι οι διακρατικές υιοθεσίες γίνονται για το συμφέρον του παιδιού, με απόλυτο σεβασμό προς τα θεμελιώδη δικαιώματά του, όπως αυτά αναγνωρίζονται στο διεθνές δίκαιο.
- β) Να καθιερώσει ένα σύστημα συνεργασίας μεταξύ των Συμβαλλόμενων Κρατών, ώστε να εξασφαλιστεί ότι οι παραπάνω εγγυήσεις γίνονται σεβαστές και κατατείνουν στην παρεμπόδιση της αρπαγής, της πώλησης, ή της παράνομης διακίνησης παιδιών.
- γ) Να εξασφαλίσει την αναγνώριση στα Συμβαλλόμενα Κράτη υιοθεσιών που έγιναν σύμφωνα με τη Σύμβαση.

Διακρατική είναι η πράξη υιοθεσίας ενός παιδιού με μόνιμη διαμονή σε κάποιο συμβαλλόμενο κράτος, το οποίο ονομάζεται κράτος προέλευσης, από συζύγους ή ένα πρόσωπο που έχει τη μόνιμη διαμονή του σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος (κράτος υποδοχής). Η μορφή αυτή της υιοθεσίας αναπτύχθηκε ιδιαίτερα μετά το Β' Παγκόσμιο πόλεμο.

Η Σύμβαση της Χάγης για την προστασία των παιδιών και τη συνεργασία σχετικά με τη διακρατική υιοθεσία εφαρμόζεται με κριτήριο μόνο τον τόπο διαμονής του παιδιού και των υποψήφιων θετών γονέων ανεξάρτητα από την εθνικότητα και των δύο. Η εφαρμογή της Σύμβασης της Χάγης δεν καταργεί τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας περί υιοθεσιών. (Υπουργείο Υγείας & Κοινωνικής Αλληλεγγύης)

Η κύρωση της Συνθήκης έδωσε αρχικά πολλές ελπίδες στις υπηρεσίες Πρόνοιας ότι με αυτόν τον τρόπο θα μπορούσε να μειωθεί η ιδιωτική υιοθεσία, αφού η διαδικασία θα ήταν πιο εύκολη και δεν θα είχε και την υπόνοια του χρηματισμού. Χρειάστηκαν, όμως, μόνο μερικοί μήνες για να διαπιστωθεί ότι και εδώ υπάρχει σειρά προβλημάτων, τα οποία και πάλι καθιστούν τη διαδικασία πολύπλοκη και χρονοβόρα.

Όπως ισχυρίζονται στελέχη της Πρόνοιας, παρά το γεγονός ότι ο κατάλογος των χωρών που έχουν κυρώσει την σύμβαση είναι μεγάλος, στην πραγματικότητα είναι πολύ λίγες οι χώρες που κάνουν χρήση αυτής της Συνθήκης, ενημερώνοντας άλλες χώρες ότι έχουν παιδιά διαθέσιμα για υιοθεσία. Πριν από μερικά χρόνια η Ρουμανία είχε ανοίξει τα ορφανοτροφεία της και πολύ Ευρωπαίοι πολίτες είχαν υιοθετήσει παιδιά. Σήμερα, όμως, τόσο η Ρουμανία όσο και η Βουλγαρία έχουν κλείσει τις πόρτες τους και δεν δέχονται αιτήσεις από άλλες χώρες θέλοντας προφανώς να παρουσιάσουν ένα προφίλ που συνάδει με αυτό των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι χαρακτηριστικό ότι κάποια ζευγάρια που είχαν κάνει αίτηση σε ιδρύματα της Βουλγαρίας πριν από 6 χρόνια μόλις τώρα κατάφεραν να υιοθετήσουν παιδί. Όλα αυτά τα χρόνια τα παιδιά έμεναν σε ιδρύματα κάτω από άγνωστες συνθήκες διαβίωσης.

Τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα παιδιά τα οποία υιοθετούνται από άλλες χώρες είναι αρκετά αφού τα περισσότερα είναι μεγάλα σε ηλικία, πάσχουν από ιδρυματισμό, δεν γνωρίζουν την γλώσσα και ξαφνικά βρίσκονται σε ένα ξένο περιβάλλον. (www.yiothesia.gr)

Όσον αφορά τα ελληνόπουλα τα οποία δίνονται για υιοθεσία σε ξένες χώρες, πρέπει κατά προτίμηση να δίνονται σε ελληνικές οικογένειες που έχουν ξένη υπηκοότητα.. Ο νόμος επίσης αναφέρει ότι φρόνιμο θα ήταν να μην γίνεται αλλαγή του θρησκευματος του παιδιού. Σημαντική είναι η κοινωνική μελέτη πριν την αναχώρηση του παιδιού στο εξωτερικό, την οποία διεξάγουν οι κοινωνικές υπηρεσίες, όπως είναι το «Κέντρο Βρεφών Η Μητέρα», «Το ΠΙΚΠΑ», και τα τμήματα κοινωνικής πρόνοιας που εδρεύουν σε κάθε νομό, η διεθνής κοινωνική υπηρεσία και τα δημοτικά βρεφοκομεία Αθηνών, Θεσσαλονίκης και Πατρών. Μετά τη λήξη της κοινωνικής αυτής έρευνας πρέπει να εκδοθεί προδικαστική απόφαση του δικαστηρίου, η οποία να βεβαιώνει ότι η υιοθεσία είναι επωφελής για το παιδί και στη συνέχεια ακολουθεί η αναχώρησή του για το εξωτερικό. (Υπουργείο Υγείας & Κοινωνικής Αλληλεγγύης).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3^ο

ΟΙ ΥΙΟΘΕΣΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

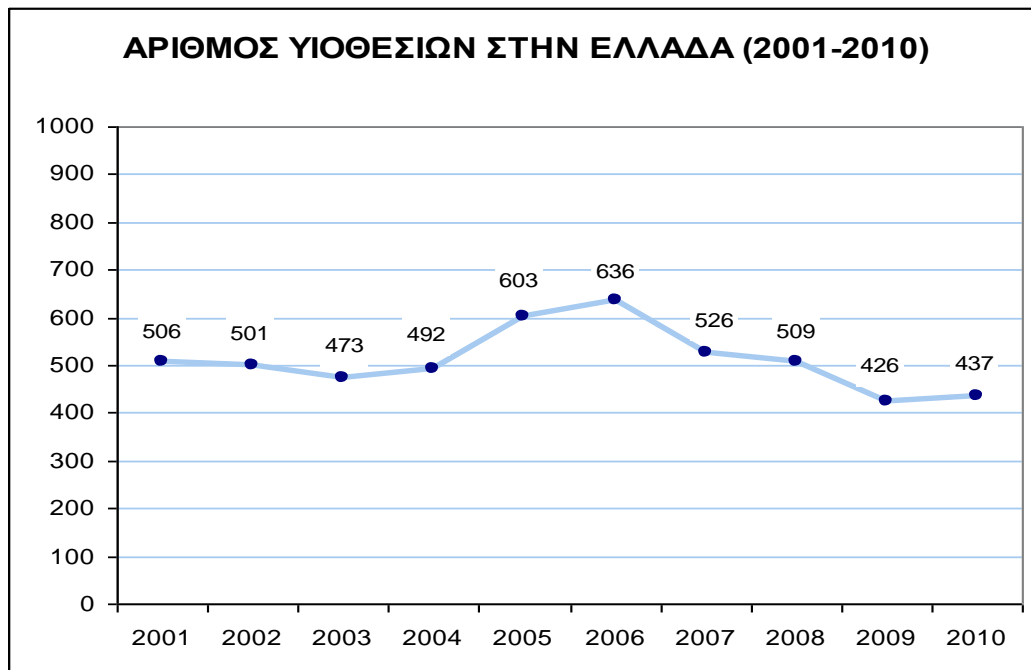
3.1 Η εξέλιξη των υιοθεσιών στην Ελλάδα από 2001-2010

Στα αρμόδια ιδρύματα που τελούν υπό κρατική εποπτεία και έλεγχο υπάρχουν αρκετά παιδιά, παρόλα αυτά, μόνο ένα μικρό μέρος αυτών θεωρείται «νομικά ελεύθερο» να δοθεί προς υιοθεσία. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα, τα παιδιά να παραμένουν στο ίδρυμα για μεγάλο χρονικό διάστημα, πριν τοποθετηθούν σε οικογένειες, βιώνοντας τις αρνητικές επιπτώσεις του ιδρύματος.

Σήμερα οι διαθέσιμες θετές οικογένειες είναι πολύ περισσότερες από τα απροστάτευτα παιδιά που βρίσκονται στην βρεφική ηλικία. Υπάρχει μία μεγάλη λίστα υποψηφίων θετών γονέων που επιθυμούν να υιοθετήσουν ένα παιδί για να μπορέσουν να εκπληρώσουν τους γονεϊκούς τους ρόλους. Από την πλευρά των υποψήφιων θετών γονέων, η απόφαση να υιοθετήσουν ένα παιδί μέσω ιδρύματος συνήθως σημαίνει το ξεκίνημα ενός μαραθωνίου. Στις περισσότερες περιπτώσεις ο χρόνος που περιμένει μία οικογένεια για την εύρεση παιδιού είναι πολύ μεγάλος και αρκετές φορές κάποιες από τις οικογένειες αυτές δεν εκπληρώνουν την επιθυμία τους να υιοθετήσουν ένα παιδί.

Ακόμα και μετά την πρόσφατη διόρθωση ορισμένων διατάξεων του Αστικού Κώδικα και τη ρύθμιση του Ν. 3719/2008 με σκοπό την επιτάχυνση της διαδικασίας της υιοθεσίας, παρατηρούνται μεγάλες καθυστερήσεις, γεγονός που ακυρώνει σε μεγάλο βαθμό τις ευνοϊκές ρυθμίσεις για τους υιοθετούμενους, καθώς περιορίζεται ο αριθμός των επωφελούμενων παιδιών από το θεσμό αυτό. Η μετατροπή όμως της υιοθεσίας σε θεσμό που συνάδει με το συμφέρον του παιδιού προϋποθέτει την αναμόρφωση του σχετικού θεσμικού πλαισίου.

Οι διαδικασίες αυτές, τηρώντας τις προϋποθέσεις και τους όρους που σε κάθε περίπτωση πρέπει να τηρούνται, είναι ανάγκη να γίνουν λιγότερο γραφειοκρατικές και χρονοβόρες, ώστε να ενθαρρύνονται οι υποψήφιοι θετοί γονείς και να αυξηθεί ο συνολικός αριθμός των υιοθεσιών ανά έτος, ο οποίος βρίσκεται σε εξαιρετικά χαμηλά επίπεδα. Με το υπάρχον θεσμικό πλαίσιο για τις υιοθεσίες παρατηρείται σήμερα μεγάλη καθυστέρηση από την υποβολή της αίτησης μέχρι την ολοκλήρωση της διαδικασίας της υιοθεσίας, με αποτέλεσμα να παρατείνεται η ιδρυματοποίηση των παιδιών για αρκετά χρόνια.

Γράφημα 1: Αριθμός υιοθεσιών στην Ελλάδα (2001-2010)

Πηγή: ΕΛ.ΣΤΑΤ

Αυτό αποδεικνύεται από το γεγονός, ότι ο αριθμός υιοθεσιών εμφανίζεται σταθερά χαμηλός και ιδιαίτερα μετά τη ρύθμιση του Ν. 3719/2008 ο αριθμός υιοθεσιών όχι μόνο δεν αυξήθηκε αλλά παρουσιάζει ελαφρώς πτωτική πορεία. (Γράφημα 1). Το πρόβλημα μπορεί να αποδοθεί στο γεγονός ότι ορίζονται αρκετά μεγάλα χρονικά διαστήματα για την διεξαγωγή της προβλεπόμενης κοινωνικής έρευνας από τις αρμόδιες υπηρεσίες, ενώ χαρακτηριστικό είναι, ότι δεν τίθεται ένας συνολικός χρονικός περιορισμός για την ολοκλήρωση της όλης διαδικασίας από την υποβολή της αρχικής αίτησης από τον υποψήφιο θετό γονέα μέχρι την εκδίκασή της από το αρμόδιο δικαστήριο.

Ένας ακόμα σοβαρός λόγος καθυστέρησης της όλης διαδικασίας αφορά τη συναίνεση των γονέων ή του νόμιμου αντιπροσώπου (άρθρο 1550 Α.Κ.) και συγκεκριμένα στην δικαστική αναπλήρωση αυτής της συναίνεσης (άρθρο 1152 Α.Κ.). Σύμφωνα με το παραπάνω άρθρο του Αστικού Κώδικα, μια από τις περιπτώσεις που η συναίνεση των γονέων αναπληρώνεται δικαστικά είναι όταν «το τέκνο προστατεύεται από αναγνωρισμένη κοινωνική οργάνωση, έχει αφαιρεθεί από τους γονείς η άσκηση της επιμέλειας ..., και αυτοί αρνούνται καταχρηστικά να συναινέσουν». Σε αυτή την περίπτωση το κόλλημα βρίσκεται στο γεγονός της αδυναμίας να ξεπεραστεί η

καταχρηστική άρνηση των γονέων να συναινέσουν, αν και τους έχει αφαιρεθεί η επιμέλεια, με αποτέλεσμα να καθυστερείται η διαδικασία.

Ένα σημαντικό ζήτημα νομικής φύσης που παρουσιάζεται ειδικά στις περιπτώσεις υιοθέτησης παιδιών που βρίσκονται υπό την προστασία αναγνωρισμένων Κοινωνικών Υπηρεσιών, αφορά στην ερμηνεία από τα δικαστήρια της συναίνεσης των γονέων για την υιοθεσία, καθώς έχουν καταγραφεί περιπτώσεις όπου τα δικαστήρια αξιώνουν όχι τη γενική αλλά την ειδική συναίνεση των φυσικών γονέων. Ενώ αρχικά τα δικαστήρια δέχονταν τη γενική συναίνεση των φυσικών γονέων, πλέον απαιτούν την ειδική τους συναίνεση για το πρόσωπο των υποψήφιων θετών γονέων, καθυστερώντας την όλη διαδικασία και προσβάλλοντας με αυτό τον τρόπο την μυστικότητα της υιοθεσίας (άρθρο 1559 Α.Κ.).

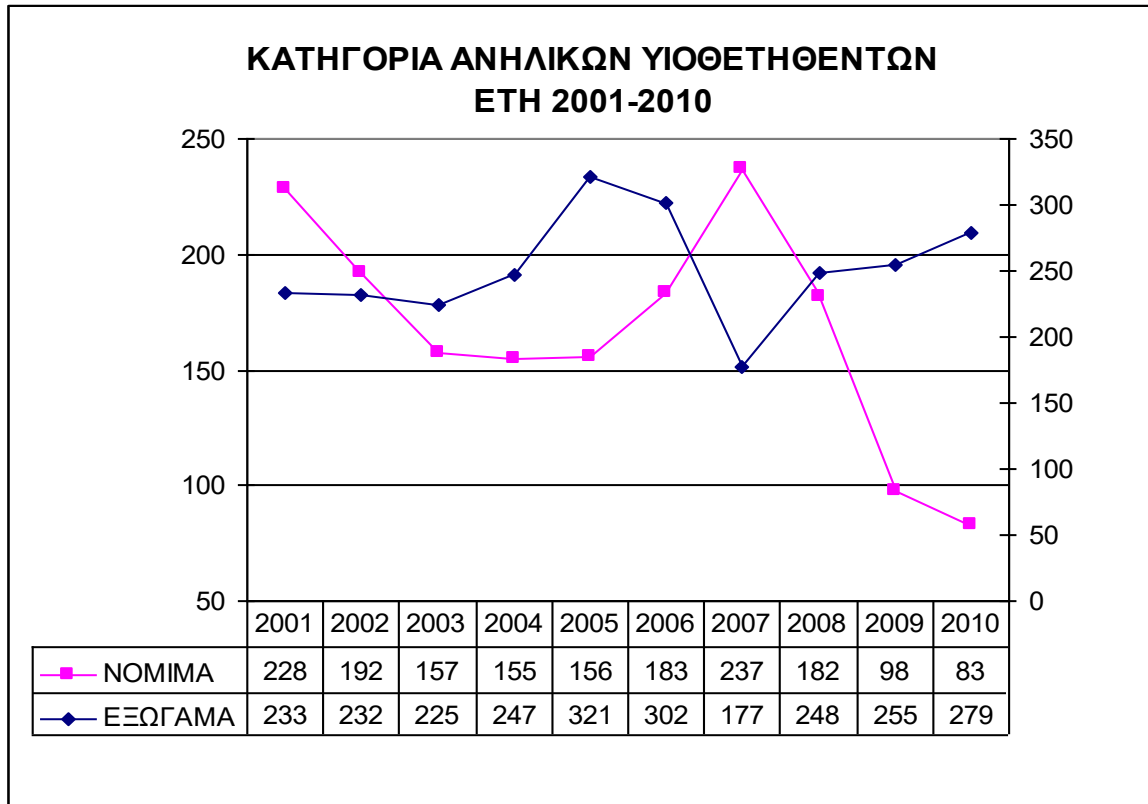
Επιπλέον, η τεράστια γραφειοκρατία, η υποστελέχωση και η αδυναμία των αρμόδιων υπηρεσιών και οργανώσεων να επιτελέσουν το έργο τους, κάνει τη διαδικασία των υιοθεσιών να εμφανίζει καθυστερήσεις. Ειδικά μετά το πρόγραμμα «Καλλικράτης» και τη μεταβίβαση των αρμοδιοτήτων των προνοιακών υπηρεσιών των Νομαρχιών από 1-1-2011 στις Περιφέρειες, υπάρχει επιπρόσθετο πρόβλημα στην οργάνωση, τη στελέχωση και την αποτελεσματικότητα του έργου τους αναφορικά με τη ζήτηση των υιοθεσιών. Το προσωπικό που απασχολείται στους φορείς για την πραγματοποίηση υιοθεσιών, και ιδιαίτερα το εξειδικευμένο προσωπικό δεν είναι επαρκές για την πλήρη κάλυψη των αναγκών..

Η κύρωση της Σύμβασης της Χάγης για την προστασία των παιδιών και τη συνεργασία σχετικά με τη διακρατική υιοθεσία με το Ν.3765/2009, 16 έτη μετά την υπογραφή της (1993), αποτελεί σημαντική εξέλιξη στο ισχύον θεσμικό πλαίσιο των υιοθεσιών. Με αυτήν ρυθμίζονται οι διακρατικές υιοθεσίες με ένα πλέγμα ρυθμίσεων με σκοπό την αρμονική συνεργασία μεταξύ των κρατών και την προώθηση της άμεσης αναγνώρισης της απόφασης της διακρατικής υιοθεσίας (www.unicef.gr).

3.2 Υιοθεσίες κατά κατηγορία υιοθετηθέντων

Από τα διαθέσιμα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, κατά κατηγορία υιοθετηθέντων σε νόμιμα και εξώγαμα ανήλικα παιδιά, (Γράφημα 2), είναι σαφές ότι τα εξώγαμα παιδιά σε όλη τη διάρκεια της δεκαετίας που εξετάζουμε, είναι περισσότερα από τα νόμιμα. Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία, πολλά βρέφη εγκαταλείπονται από τις βιολογικές

τους μητέρες σε διάφορα νοσοκομεία της χώρας. Οι λόγοι που εγκαταλείπονται στα μαιευτήρια τα περισσότερα μωρά ήταν ανέκαθεν κυρίως οικονομικοί, ωστόσο πολλές φορές, οι ανύπαντρες μητέρες, φοβούμενες το κοινωνικό τους περιβάλλον, τα αφήνουν πίσω τους. Επίσης μητέρες χρήστες ναρκωτικών ή χαμηλού νοητικού επιπέδου που δεν αντιλαμβάνονται το γονεϊκό τους ρόλο εγκαταλείπουν τα μωρά τους.

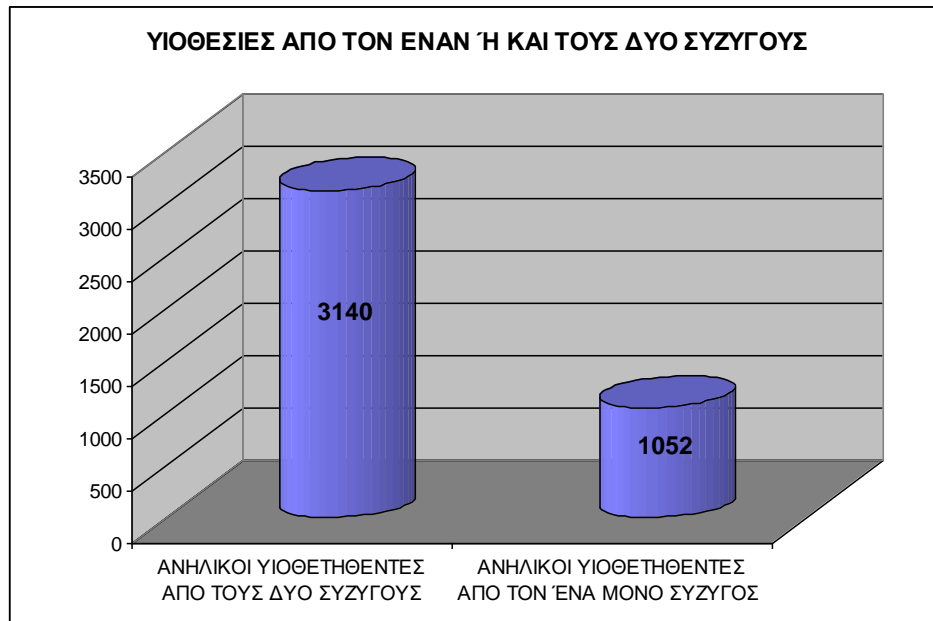
Γράφημα 2: Κατηγορία ανηλίκων υιοθετηθέντων

Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ

Ο αριθμός των βρεφών που εγκαταλείπονται στα μαιευτήρια είναι κυμαινόμενος και συνήθως αυξάνει, όταν πλησιάζουν γιορτές, όπως τα Χριστούγεννα και το Πάσχα, λένε κοινωνικοί λειτουργοί. Παρόλα αυτά όμως μειώνεται δραστικά, αντί να αυξάνεται, ο ετήσιος αριθμός των επίσημων υιοθεσιών που καταγράφονται στα αρχεία του Ινστιτούτου Κοινωνικής Προστασίας και Αλληλεγγύης (ΙΚΠΑ) του υπουργείου Υγείας με βάση τις δικαστικές αποφάσεις των πρωτοδικείων ανά την επικράτεια.

Με βάση τα στοιχεία μας, τα ανήλικα νόμιμα τέκνα που υιοθετήθηκαν από το 2001-2010, είναι στο σύνολό τους 1671 παιδιά ποσοστό 40% και τα εξώγαμα 2519 σε ποσοστό 60%.

Υπολογίζεται ότι οι υιοθεσίες διαμέσου δημόσιων ιδρυμάτων δεν ξεπερνούν το 15% των επίσημα καταγεγραμμένων υποθέσεων και οι υπόλοιπες είναι ιδιωτικές, με ανακριβείς συνθήκες υπό τις οποίες γίνονται, ώστε να είναι νόμιμες.

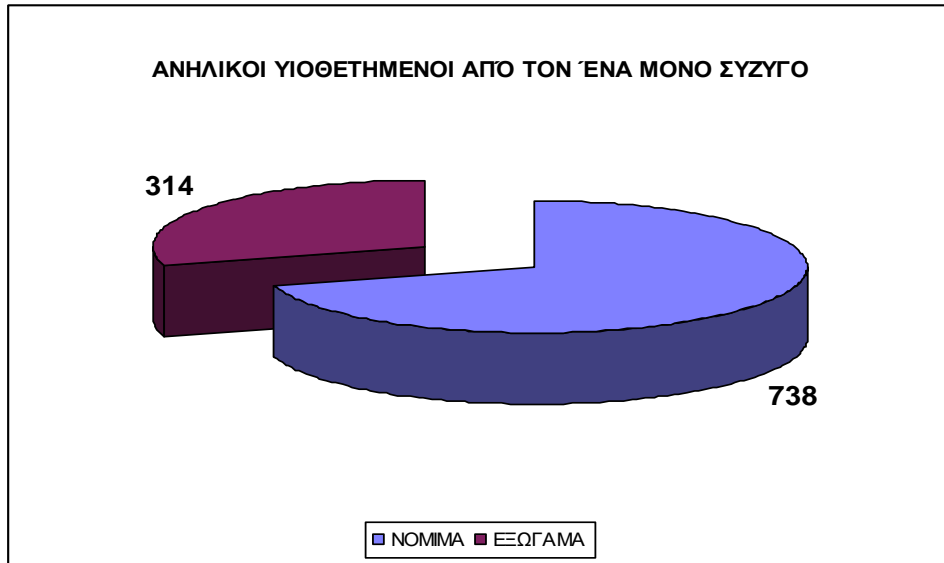

Γράφημα 3: Υιοθεσίες ανηλίκων από τον έναν ή και τους δύο συζύγους

Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ

Στο παραπάνω Γράφημα 3, διαπιστώνουμε ότι από τα 4192 ανήλικα παιδιά που υιοθετήθηκαν τα έτη 2001-2010, το 75% ήτοι 3140 παιδιά, δόθηκαν σε οικογένειες που αποτελούνταν και από τους δύο συζύγους, και το 25%, ήτοι 1052 παιδιά σε μονογονεϊκές οικογένειες.

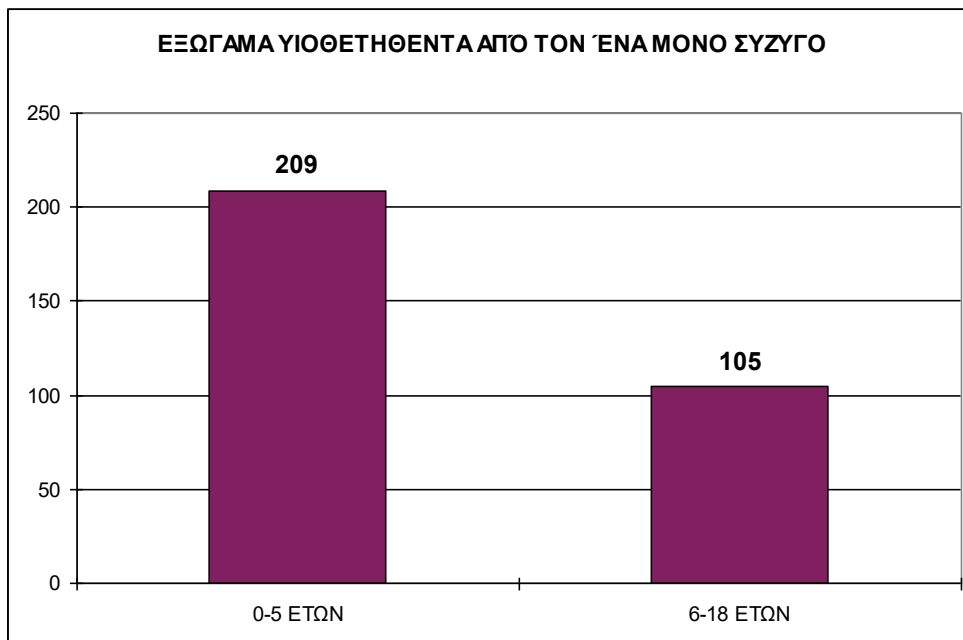
Είναι όμως ευρέως γνωστό, ότι στο χώρο των υιοθεσιών, υπάρχουν πολλά κυκλώματα κυρίως από αλλοδαπούς, οι οποίοι δρουν παραπλανητικά προς το σύστημα. Η δράση τους γίνεται ως εξής: Μόλις εντοπιστεί βρέφος διαθέσιμο προς υιοθεσία, συνήθως γεννημένο από οικονομική μετανάστρια, ο ενδιαφερόμενος θετός γονέας, σπεύδει να αναγνωρίσει ως δικό του εξώγαμο. Τα αναγνωρισμένα μ' αυτόν τον τρόπο βρέφη ή ανήλικα παιδιά, αναγνωρίζονται ταυτόχρονα και από τις Έλληνιδες συζύγους ως τέκνα των ανδρών τους και έτσι η πράξη υιοθεσίας νομιμοποιείται. (Εφημερίδα ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 2009).

Γράφημα 4: Διαχωρισμός ανηλίκων υιοθετημένων από τον ένα μόνο σύζυγο σε νόμιμα και εξώγαμα τέκνα

Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ

Αναλύοντας περαιτέρω τα παραπάνω στοιχεία, διαχωρίζουμε τους 1052 ανήλικους υιοθετημένους από τον έναν μόνο σύζυγο, σε νόμιμα και εξώγαμα παιδιά (Γράφημα 4). Προκύπτει ότι 738 παιδιά σε ποσοστό 70,14%, είναι νόμιμα τέκνα και το 29,84% ήτοι 314 παιδιά, εξώγαμα.

Γράφημα 5: Εξώγαμα υιοθετηθέντα από τον ένα μόνο σύζυγο

Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ

Στο Γράφημα 5, επιχειρούμε μεγαλύτερη ανάλυση των εξώγαμων υιοθετηθέντων, κατά ηλικιακές ομάδες. Από την ανάλυση προκύπτει ότι το 209 παιδιά (66,56%), ανήκουν στην ηλικιακή ομάδα 0-5 ετών (βρέφη και νήπια).

Με δεδομένο ότι οι υιοθεσίες μέσω των ιδρυμάτων είναι εξαιρετικά χρονοβόρες, αφού διαρκούν έως και αρκετά χρόνια, η ανάλυση αυτής της ηλικιακής ομάδας (βρέφη και νήπια), θα μπορούσε να μας δώσει στοιχεία, ιδιαίτερα για τα βρέφη που υιοθετούνται μέσω κυκλωμάτων, όπως αναφέραμε παραπάνω.

Τα διαθέσιμα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, δεν μας επιτρέπουν να αναλύσουμε περισσότερο αυτή την ηλικιακή ομάδα

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4^ο

ΥΙΟΘΕΣΙΕΣ ΚΑΤΑ ΗΛΙΚΙΑ ΚΑΙ ΦΥΛΟ

4.1 Υιοθεσίες κατά ηλικία

Ενήλικες

Σύμφωνα με τον Ν. 2447/1996, του Αστικού Κώδικα, "η υιοθεσία ενηλίκου επιτρέπεται μόνο όταν ο υιοθετούμενος ήταν τέκνο του συζύγου του υιοθετούντος" καθιστώντας τον θεσμό εξαιρετικά περιορισμένο. Με την τελευταία τροποποίηση του θεσμού, με τον Ν. 2915/2001, διευρύνθηκε το άρθρο 1579 του Αστικού Κώδικα, το οποίο ορίζει πλέον ότι "η υιοθεσία ενηλίκου επιτρέπεται μόνον όταν ο υιοθετούμενος είναι συγγενής έως και τον τέταρτο βαθμό εξ αίματος ή εξ αγχιστείας αυτού που υιοθετεί". Στο άρθρο 1462 εδ. β' του Αστικού Κώδικα, ορίζεται ότι "η αγχιστεία εξακολουθεί να υπάρχει ακόμη και μετά τη λύση ή την ακύρωση του γάμου εκ του οποίου συστήθηκε". Προκύπτει λοιπόν, ότι ακόμη και μετά την λύση του γάμου, η υιοθεσία του τέκνου του πρώην συζύγου μπορεί να τελεσθεί νομίμως. Το ίδιο ισχύει και για την υιοθεσία συγγενών εξ αγχιστείας του πρώην συζύγου μετά τη λύση του γάμου. Εκτός από τη βασική προϋπόθεση του άρθρου 1579 του Αστικού Κώδικα, οι επιμέρους ουσιαστικές προϋποθέσεις που θέτει ο Νόμος για την υιοθεσία ενηλίκου είναι οι παρακάτω:

α. Όσον αφορά στον υιοθετούντα:

- πρέπει να έχει δικαιοπρακτική ικανότητα
- πρέπει κατά τη τέλεση της υιοθεσίας, να έχει συμπληρώσει τουλάχιστον το τεσσαρακοστό (40) έτος της ηλικίας του
- θεσπίζεται ελάχιστη διαφορά ηλικίας μεταξύ υιοθετούντος και υιοθετούμενου, η οποία δε δύναται να είναι μικρότερη των δεκαοκτώ (18) ετών.
- απαιτείται η συναίνεση του συζύγου του υιοθετούντος η οποία δίνεται αυτοπροσώπως στο ακροατήριο κατά την ημέρα συζητήσεως της αιτήσεως.
- απαιτείται συναίνεση του ίδιου του υιοθετούμενου

β. Όσον αφορά στον υιοθετούμενο:

- Ο υιοθετούμενος πρέπει να είναι ενήλικος

- Ο υιοθετούμενος πρέπει να είναι τουλάχιστον κατά δεκαοκτώ (18) έτη μικρότερος σε ηλικία από τον υιοθετούντα
- Αν είναι έγγαμος, τότε απαιτείται η συναίνεση του συζύγου του η οποία δίδεται αυτοπροσώπως στο ακροατήριο.
- απαιτείται η συναίνεση του ιδίου του υιοθετούμενου

Ανήλικοι

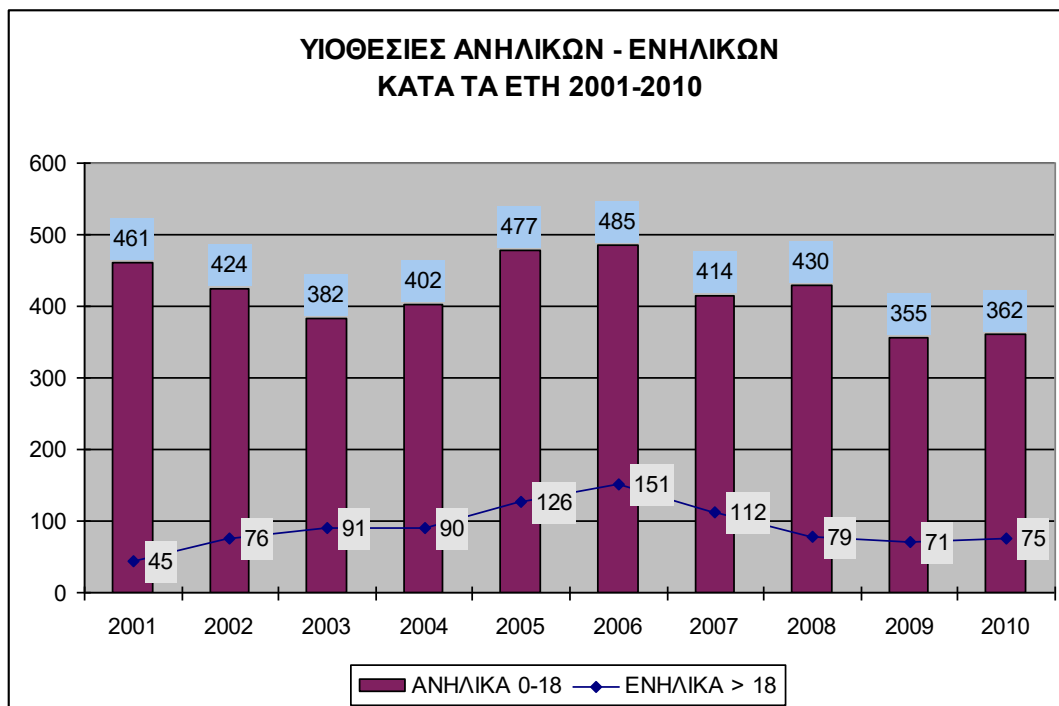
Σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, το ποσοστό των ανηλίκων σε σχέση με το σύνολο των υιοθετηθέντων, κατά τα έτη 2001-2010 αναφέρονται στον παρακάτω πίνακα 2:

Πίνακας 2: Ποσοστό ανηλίκων υιοθετηθέντων κατ' έτος

Έτος	Σύνολο υιοθετηθέντων	Ανήλικοι	Ποσοστό Ανηλίκων
2001	506	461	91,10%
2002	501	424	84,63%
2003	473	382	80,76%
2004	492	402	81,70%
2005	603	477	79,10%
2006	636	485	76,25%
2007	526	414	78,70%
2008	509	430	84,48%
2009	426	355	83,33%
2010	437	362	82,83%

Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ

Από τα στοιχεία διαπιστώνουμε ότι το ποσοστό των ανηλίκων υιοθετηθέντων της δεκαετίας 2001-2010, κυμαίνεται μεταξύ 76,25% και 91,10% σε σχέση με τις συνολικές υιοθεσίες. Αναλυτικά, το έτος 2001, σε 506 συνολικές υιοθεσίες οι 45 αφορούσαν ενηλίκους και 461 ανηλίκους (91,10%). Το έτος 2002, έγιναν 501 υιοθεσίες εκ των οποίων 76 ενηλίκων και 424 ανηλίκων (84,63%). Το έτος 2003, είχαμε 473 υιοθεσίες, 91 ενηλίκων και 382 ανηλίκων (80,76%). Το έτος 2004 έγιναν 492 υιοθεσίες, 90 ενηλίκων και 402 ανηλίκων (81,70%). Το 2005, σε 603 συνολικές υιοθεσίες, οι 126 αφορούσαν ενήλικες και οι 477 ανήλικους (79,10%). Το 2006 έγιναν 485 υιοθεσίες, εκ των οποίων οι 151 αφορούσαν ενήλικες και οι 485 ανήλικους (76,25%). Το 2007, έγιναν 526 υιοθεσίες, 112 ενηλίκων και 414 ανηλίκων (78,70%). Το 2008, 509 παιδιά υιοθετήθηκαν από τα οποία 79 ενήλικες και 430 ανήλικοι (84,48%). Το 2009, σε 426 συνολικές υιοθεσίες, οι 71 ήταν ενήλικες και οι 355 ανήλικοι 83,33%. Τέλος το 2010 σε 437 υιοθεσίες, οι ενήλικες υιοθετηθέντες ήταν 75 και οι ανήλικοι 362 (82,83%).

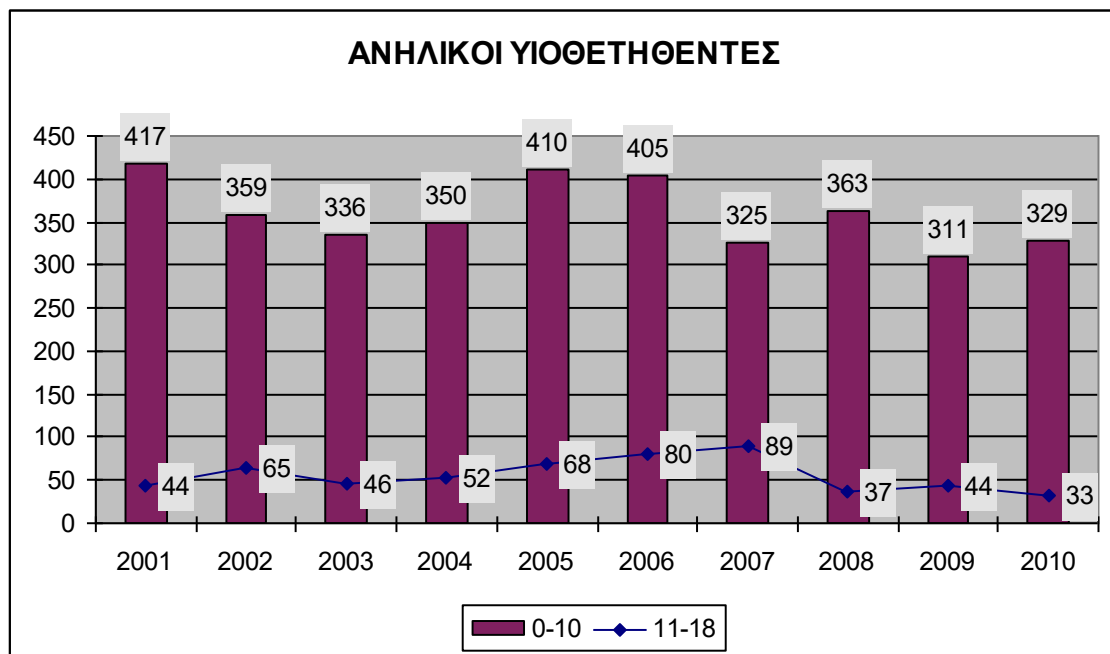
Γράφημα 6: Ανήλικοι - Ενήλικες υιοθετηθέντες κατά τα έτη 2001-2010

Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ

Τις τελευταίες δεκαετίες παρατηρείται και στην Ελλάδα, όπως είχε συμβεί σε άλλες δυτικές χώρες, βαθμιαία αλλά σταθερή μείωση των παιδιών που δίνονται για υιοθεσία και συγκεκριμένα υγιών βρεφών και νηπίων. Παράλληλα υπάρχει μεγαλύτερος αριθμός αιτήσεων για υιοθεσία με αποτέλεσμα τα παιδιά να είναι

λιγότερα από τα υποψήφια ζευγάρια. Στα ιδρύματα παραμένουν παιδιά που η υιοθεσία τους είναι εξαιρετικά δύσκολη.

Είναι χαρακτηριστικό ότι το 2006, καταγράφονται συνολικά 636 υιοθεσίες ανηλίκων και ενηλίκων, αλλά σταδιακά ο αριθμός τους παρουσιάζει μεγάλη μείωση πέφτοντας το 2010 στις 437. Ιδιαίτερα στις υιοθεσίες ανηλίκων κάτω των δέκα ετών, (Γράφημα 7), είναι εντυπωσιακή η μείωση από το 2007 και μετά.

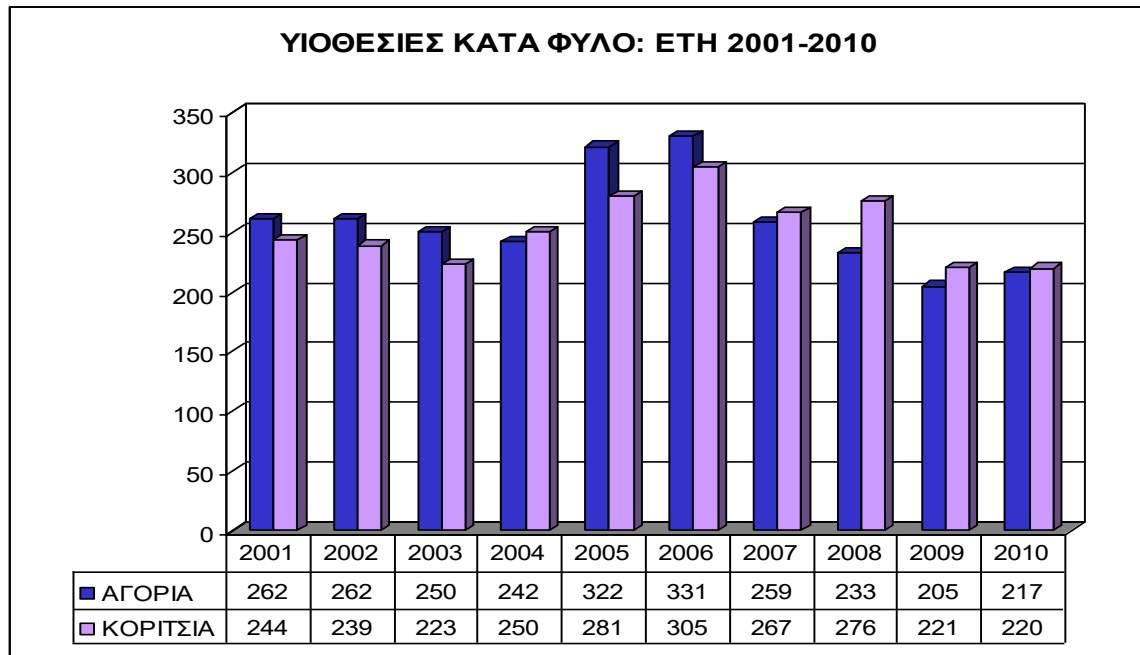
Γράφημα 7: Ανήλικοι υιοθετηθέντες κατά τα έτη 2001-2010

Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ

Ένας λόγος της σταδιακής μείωσης των υιοθεσιών είναι επίσης, η συστηματική χρήση των δυνατοτήτων που δίνει το θεσμικό πλαίσιο της παρένθετης μητρότητας, που ισχύει από το 2005.

4.2 Υιοθεσίες κατά φύλο

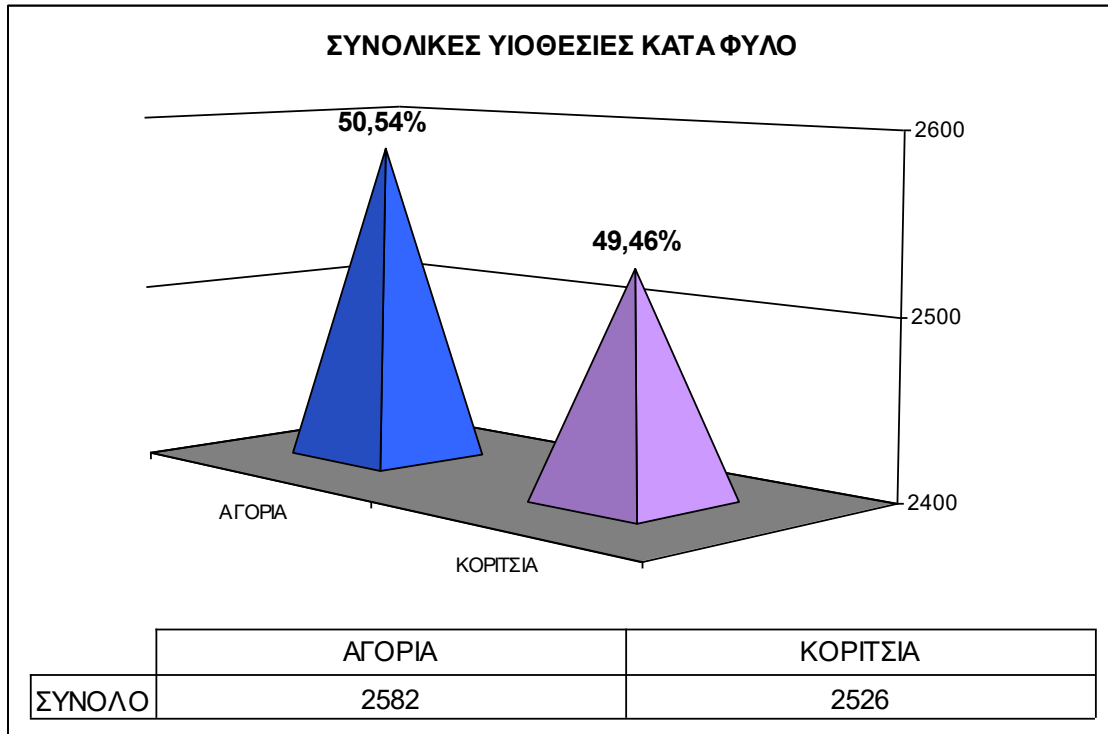
Τα παλαιότερα χρόνια, οι γονείς επιθυμούσαν την απόκτηση τέκνων αγοριών, κυρίως για την συνέχιση του «ονόματος» και της οικογένειας. Αυτό αντικατοπτριζόταν και στις υιοθεσίες των παιδιών. Οι θετοί γονείς, εφόσον είχαν τη δυνατότητα επιλογής του φύλου που παιδιού, στην πλειοψηφία τους επέλεξαν αγόρι. Τα τελευταία χρόνια αυτό δεν ισχύει, και γίνεται εμφανές και από τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, τα οποία απεικονίζονται στα γραφήματα 8 και 9.

Γράφημα 8: Υιοθεσίες κατά φύλο

Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ

Αναλυτικά στο γράφημα 8, παρουσιάζονται οι συνολικές υιοθεσίες κατά έτος και φύλο. Το 2001, υιοθετήθηκαν συνολικά 506 παιδιά εκ των οποίων τα 262 ήταν αγόρια σε ποσοστό 51,78%, και τα 244 κορίτσια σε ποσοστό 48,22%. Το έτος 2002 υιοθετήθηκαν 501 παιδιά τα 262 αγόρια (52,30%), και 239 κορίτσια (47,70%). Το 2003 υιοθετήθηκαν 473 παιδιά, 250 αγόρια (52,85%) και 223 κορίτσια (47,15%). Το έτος 2004 υιοθετήθηκαν 492 παιδιά, 242 αγόρια (49,19%) και 250 κορίτσια (50,81%). Το 2005 υιοθετήθηκαν 603 παιδιά, 322 αγόρια (53,40%) και 281 κορίτσια (46,60%). Το έτος 2006 υιοθετήθηκαν 636 παιδιά, 331 αγόρια (52,04%) και 305 κορίτσια (47,96%). Το 2007 υιοθετήθηκαν 526 παιδιά, 259 αγόρια (49,24%) και 267 κορίτσια (50,76%). Το 2008 υιοθετήθηκαν 509 παιδιά, 233 αγόρια (45,78%) και 276 κορίτσια (54,22%). Το 2009 υιοθετήθηκαν 426 παιδιά, 205 αγόρια (48,22%), και 221 κορίτσια (51,88%). Τέλος το 2010 υιοθετήθηκαν συνολικά 4378 παιδιά εκ των οποίων τα 217 ήταν αγόρια σε ποσοστό 49,66% και τα 220 κορίτσια σε ποσοστό 50,34%.

Γράφημα 9: Συνολικές υιοθεσίες κατά φύλο

Πηγή ΕΛΣΤΑΤ

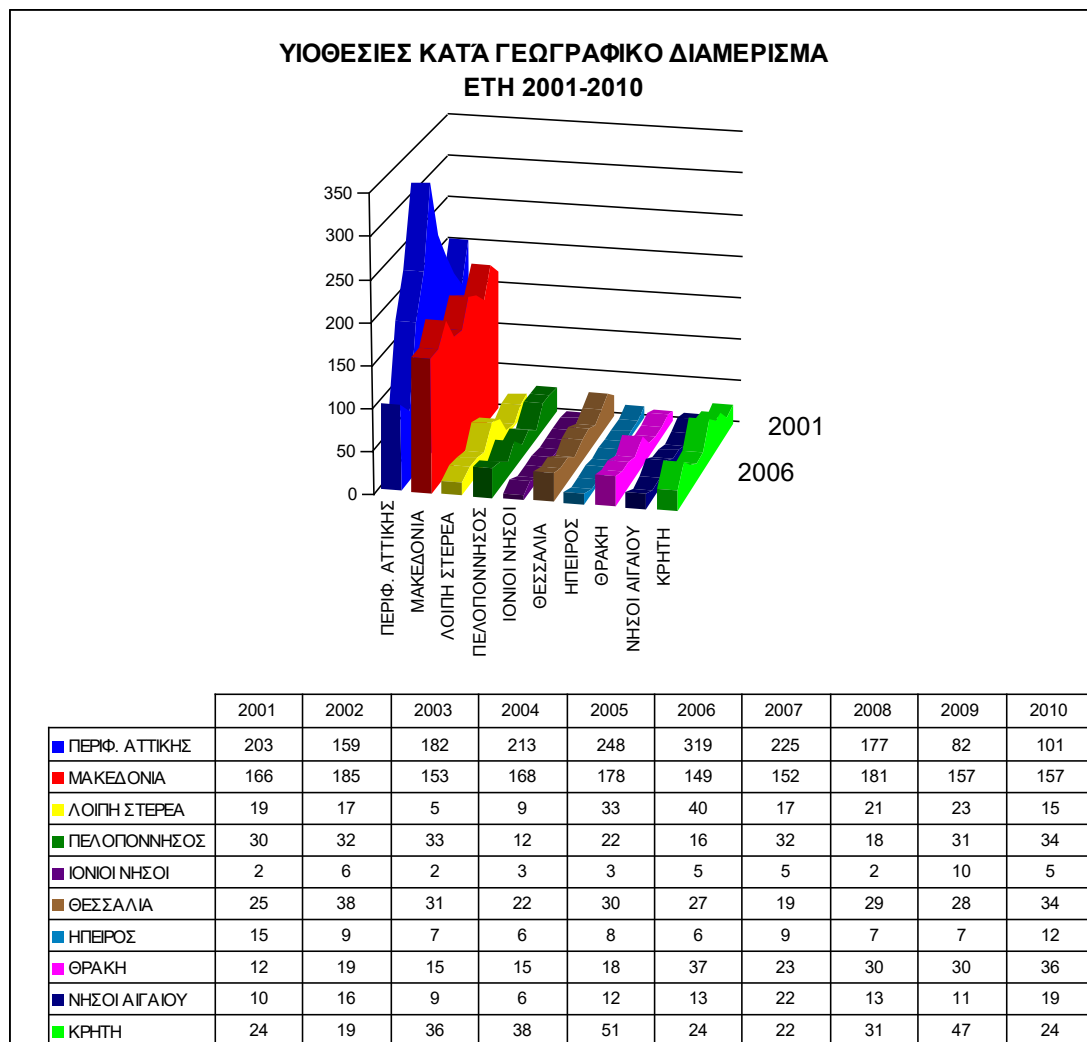
Συνολικά τα υιοθετηθέντα αγόρια από τα κορίτσια, διαφέρουν μόνο κατά 56 άτομα, στο σύνολο της εξεταζόμενης δεκαετίας δηλαδή ποσοστό 0,8%.

Σ' αυτό το σημείο, θα πρέπει να επισημάνουμε ότι η παραπάνω ανάλυση των γραφημάτων 8 και 9, αφορούν τις συνολικές υιοθεσίες και ενηλίκων και ανηλίκων, καθότι τα στοιχεία που μας δίνονται από την ΕΛΣΤΑΤ δεν συνδυάζουν τα στοιχεία φύλου και ηλικίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5^ο

ΥΙΟΘΕΣΙΕΣ ΚΑΤΑ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ

Με βάση τα αναλυτικά στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, περί υιοθεσιών κατά γεωγραφικό διαμέρισμα, και τα οποία απεικονίζονται γραφικά στα παρακάτω γραφήματα 10, 11 και 12, διαπιστώνουμε ότι στην περιφέρεια Αττικής, έγιναν οι περισσότερες υιοθεσίες στην εξεταζόμενη δεκαετία με 1909 υιοθεσίες και ποσοστό επί του συνόλου 37,37%.

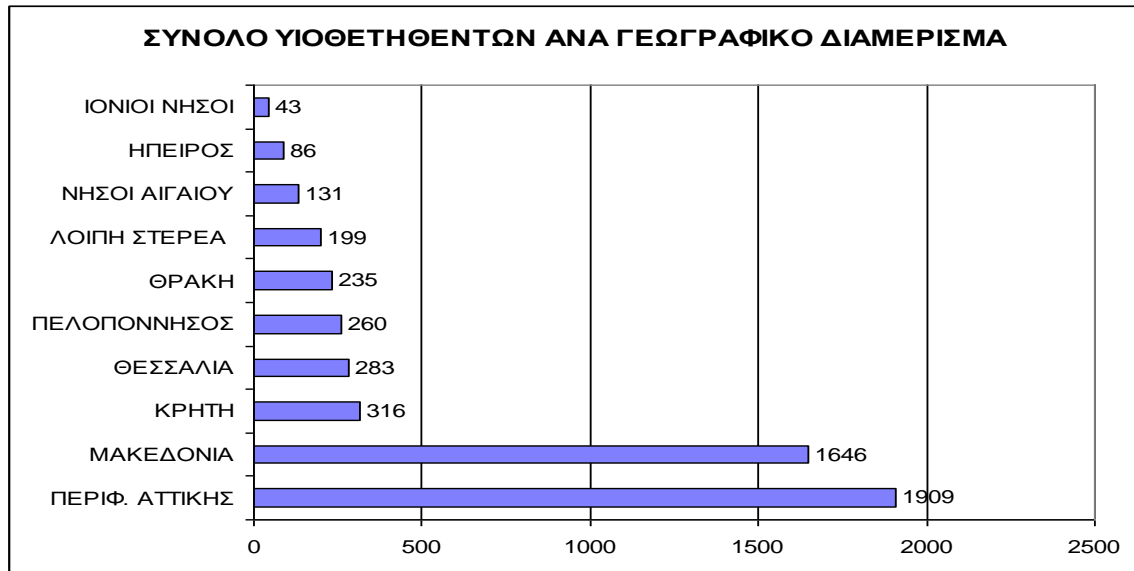

Γράφημα 10: Υιοθεσίες κατά γεωγραφικό διαμέρισμα

Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ

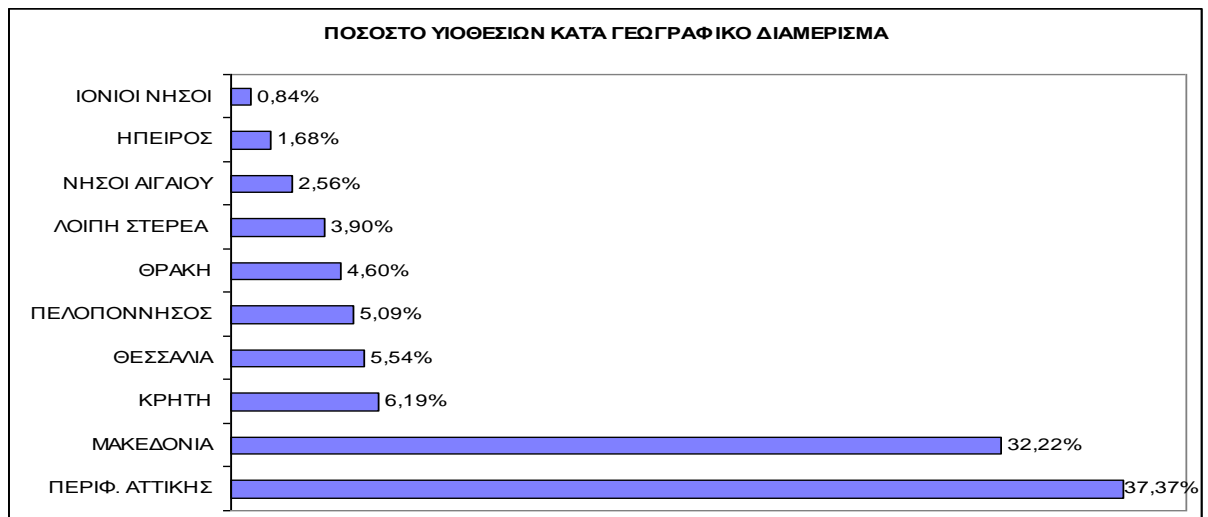
Ακολουθεί η Μακεδονία με 1646 υιοθεσίες και ποσοστό 32,22%. Στη συνέχεια, ακολουθούν οι υπόλοιπες περιφέρειες με μικρότερα ποσοστά. Η Κρήτη με 316 υιοθεσίες και 6,19%, η Θεσσαλία με 283 υιοθεσίες και 5,54%, η Πελοπόννησος με 260 υιοθεσίες και 5,09%, η Θράκη με 235 υιοθεσίες και ποσοστό 4,60%, η Λοιπή Στερεά

με 199 υιοθεσίες και 3,90%, τα νησιά του Αιγαίου με 131 υιοθεσίες και 2,56%, η Ήπειρος με 86 υιοθεσίες και 1,68% και τέλος τα νησιά του Ιονίου με 43 μόλις υιοθεσίες και ποσοστό 0,84%. (Γραφήματα 11 και 12)

Γράφημα 11: Σύνολο υιοθεσιών κατά γεωγραφικό διαμέρισμα

Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ

Γράφημα 12: Ποσοστό υιοθεσιών κατά γεωγραφικό διαμέρισμα

Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ

Σ' αυτό το σημείο, θα πρέπει να αναφέρουμε ότι τα παραπάνω στοιχεία, αναφέρονται στις συνολικές υιοθεσίες των ετών 2001-2010, και ανηλίκων και ενηλίκων τέκνων. Η Ελληνική Στατιστική Υπηρεσία, δεν διαθέτει τα κατάλληλα

στοιχεία, ώστε να διαχωριστούν οι υιοθεσίες κατά γεωγραφικό διαμέρισμα και ηλικιακή ομάδα..

Μια επιπλέον ανάλυση των υιοθεσιών που πραγματοποιήθηκαν την δεκαετία 2001-2010, θα ήταν η διάκριση των υιοθεσιών σε αστικά κέντρα και σε περιοχές με πληθυσμό κάτω των 2.000 κατοίκων. Η ανάλυση αυτή είναι αρκετά σημαντική, και θα μπορούσε να αποτελέσει αποδεικτικό στοιχείο, όσον αφορά τα κοινωνικά χαρακτηριστικά των θετών γονέων, παρόλα αυτά, δεν διατίθεται από την ΕΛΣΤΑΤ.

Γράφημα 13: Υιοθεσίες κατά γεωγραφικό διαμέρισμα και φύλο

Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ

Στο γράφημα 13, απεικονίζονται οι υιοθεσίες κατά γεωγραφικό διαμέρισμα και φύλο. Αναλυτικά, για το χρονικό διάστημα 2001-2010, οι υιοθετηθέντες στην Αττική ήταν 1909 παιδιά, εκ των οποίων τα 963 αγόρια (50,45%) και τα 946 κορίτσια (49,55%). Στην λοιπή Αττική οι συνολικοί υιοθετηθέντες ήταν 199, τα 89 αγόρια (44,72%) και 110 κορίτσια (55,28%), στην Πελοπόννησο σε 250 συνολικές υιοθεσίες τα 121 ήταν αγόρια (48,54%) και τα 139 κορίτσια (53,46%). Στις Ιονίους Νήσους σε 43 υιοθεσίες τα 24 ήταν αγόρια (55,81%) και τα 19 κορίτσια (44,19%). Αντίστοιχα στην περιφέρεια Θεσσαλίας, σε 283 υιοθεσίες, τα 148 ήταν αγόρια (52,30%) και 135 κορίτσια (47,70%), στην Ήπειρο σε 86 υιοθεσίες, τα 47 ήταν αγόρια (54,65%) και τα

39 κορίτσια (45,35%). Στη Μακεδονία, οι συνολικοί υιοθετηθέντες, ήταν 1646 παιδιά εκ των οποίων τα 843 αγόρια (51,22%) και τα 803 κορίτσια (48,78%), στην Θράκη σε σύνολο 235 υιοθετηθέντων παιδιών, τα 118 ήταν αγόρια (49,36%) και τα 119 κορίτσια (50,64%). Στα Νησιά του Αιγαίου, σε συνολικά 131 υιοθεσίες τα 61 ήταν αγόρια (46,56%) και τα 70 κορίτσια (53,44%) και τέλος στην Κρήτη, σε σύνολο 316 υιοθετηθέντων παιδιών τα 170 ήταν αγόρια (53,80%) και 146 κορίτσια (46,20%).

Όπως προαναφέραμε στην ενότητα 4.2, που αφορά την ανάλυση των υιοθεσιών κατά έτος και φύλο, τα ποσοστά μεταξύ των υιοθετηθέντων αγοριών και των υιοθετηθέντων κοριτσιών, έχουν ελάχιστη διαφορά μεταξύ τους. Από το γράφημα 13, είναι ορατό ότι η ίδια περίπου ποσοστιαία αναλογία ισχύει και στην περίπτωση ανάλυσης των στοιχείων κατά φύλο και γεωγραφικά διαμερίσματα.

Παρότι τα στατιστικά στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, δεν μας δίνουν την δυνατότητα για μεγαλύτερη ανάλυση, όπως για παράδειγμα ανάλυση κατά φύλο και αστικότητα των υιοθεσιών, ώστε τα συμπεράσματά μας να είναι ασφαλή, θα μπορούσαμε να αναφέρουμε ότι οι προτιμήσεις των θετών γονέων ως προς το φύλο του παιδιού, δεν διαφέρουν, ανά την επικράτεια.

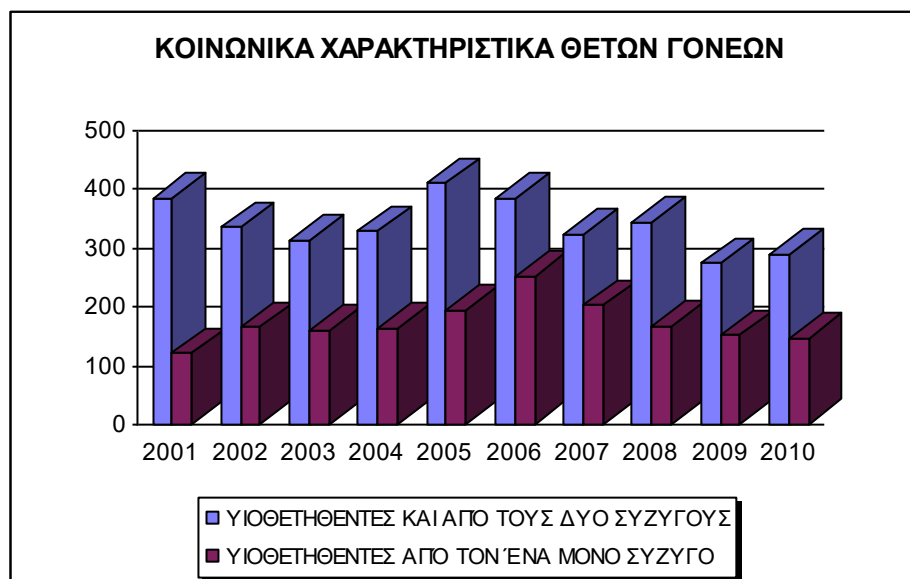
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6^ο

ΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΩΝ ΒΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΘΕΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ

6.1 Τα κοινωνικά χαρακτηριστικά των θετών γονέων

Για να γίνει κάποιος θετός γονέας δεν χρειάζεται να είναι πάμπλουτος ή να διαθέτει τα προσόντα ενός «υπεργονέα». Πρέπει μόνο να είναι ώριμος, να μπορεί να αγαπήσει και να γνωρίζει πώς να διαχειρίζεται τις ανάγκες του παιδιού σύμφωνα και με τις τάσεις που επικρατούν στη σύγχρονη κοινωνία.

Μια ανύπανδρη γυναίκα όπως και ένας ανύπανδρος άνδρας μπορούν να υιοθετήσουν παιδί με βάση την ελληνική νομοθεσία. Τα τελευταία χρόνια όλο και περισσότερες γυναίκες που δεν βρίσκονται μέσα σε ένα γάμο υιοθετούν παιδί ακολουθώντας κάποιον από τους τρόπους που ισχύουν στην Ελλάδα.

Γράφημα 14: Κοινωνικά χαρακτηριστικά θετών γονέων

Από τα στοιχεία που έχουμε διαθέσιμα για τη μελέτη μας, δεν μπορούμε να βγάλουμε ασφαλή συμπεράσματα για τα χαρακτηριστικά των θετών γονέων, όσον αφορά τη συγκεκριμένη δεκαετία που εξετάζουμε. Στο παραπάνω γράφημα 14, παρουσιάζονται οι συνολικές υιοθεσίες από 2 συζύγους και από ένα μόνο σύζυγο. Δεν γνωρίζουμε το κοινωνικό προφίλ των θετών γονέων, το επίπεδο μόρφωσής τους, το επάγγελμά τους ή την οικονομική τους κατάσταση.

6.2 Τα κοινωνικά χαρακτηριστικά των βιολογικών γονέων

Στη διεθνή βιβλιογραφία, λίγα δεδομένα είναι γνωστά για τις γυναίκες που εγκαταλείπουν τα νεογέννητά τους. Η αναζήτηση δείχνει ότι πάντα θα υπάρχουν μητέρες σε απόγνωση, που θεωρούν ότι έχουν σοβαρούς λόγους για να εγκαταλείψουν το παιδί τους μετά τη γέννηση. Οι γυναίκες αυτές ανήκουν σε ανομοιογενείς κοινωνικά κατηγορίες, ή βρίσκονται σε κάποιο στάδιο κοινωνικού αποκλεισμού. Ενδέχεται να βρίσκονται σε οικογενειακά περιβάλλοντα εναλλακτικά της συμβατικής οικογένειας. Οι παράγοντες που ευθύνονται είναι η φτώχεια, η εκμετάλλευση οικονομική ή σεξουαλική, η ανεργία, η αιμομιξία, ο αλκοολισμός, η χρήση ναρκωτικών, οι ασθένειες όπως AIDS. Ακόμα, αιτίες για την αρνητική στάση των γυναικών απέναντι στο νεογέννητο παιδί τους, ενδέχεται να είναι οι αρνητικές εμπειρίες από την παιδική τους ηλικία και η φτωχή συναισθηματική σχέση με τους γονείς τους.

Σήμερα, το φαινόμενο της εγκατάλειψης βρεφών «ανθεί» ξανά, λόγω της αύξησης των οικονομικών μεταναστών και των κοινωνικών προβλημάτων που αντιμετωπίζουν. Σε ποσοστό 96% τα παιδιά φθάνουν στα ιδρύματα από τα δημόσια μαιευτήρια, στα οποία τα εγκαταλείπουν οι γονείς τους. Οι γυναίκες που δεν επιθυμούν να αναθρέψουν το παιδί τους, θα το γεννήσουν στο μαιευτήριο και έπειτα από δύο-τρεις ημέρες θα φύγουν μόνες, χωρίς να ενημερώσουν τους γιατρούς ή τις νοσηλεύτριες. Ελάχιστες είναι πλέον αυτές οι οποίες θα αφήσουν το παιδί τους έξω από νοσοκομείο, στα σκαλοπάτια πολυκατοικίας ή δίπλα σε κάδο σκουπιδιών.

Τα παιδιά αυτά, γεννιούνται και εγκαταλείπονται από τους φυσικούς τους γονείς, σε νοσοκομεία και κλινικές και κατόπιν φιλοξενούνται σε ιδρύματα. Αρκετά από αυτά έχουν προβλήματα υγείας, ενώ πολλά φιλοξενούνται από προνοιακές δομές. Τα παιδιά που εγκαταλείπονται δεν έχουν συγκεκριμένο προφίλ. Μπορεί να αντιμετωπίζουν ένα προσωρινό πρόβλημα υγείας ή να έχουν αναπηρία, να γεννήθηκαν από γονείς Έλληνες ή αλλοδαπούς, πλούσιους ή φτωχούς, μορφωμένους ή αμόρφωτους.

Σύμφωνα με κοινωνικούς λειτουργούς, οι γονείς που αφήνουν τα παιδιά τους σε Μαιευτήριο δεν τα εγκαταλείπουν. Τα αφήνουν συνειδητά σε ένα προστατευμένο περιβάλλον και αυτό δεν είναι εγκατάλειψη.

Στην εποχή της κρίσης αυξάνεται και ο αριθμός των γονέων που αναγκάζονται να αφήσουν τα παιδιά τους σε ιδρύματα-κρατικά, ιδιωτικά και της Εκκλησίας-, διότι δεν

έχουν την οικονομική δυνατότητα να τα μεγαλώσουν. Το φαινόμενο αυτό παρατηρείται, μάλιστα, σε μεγαλύτερο βαθμό με θύματα τα παιδιά που αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα υγείας

Από την άλλη πλευρά, τα παιδιά απομακρύνονται από τους βιολογικούς τους γονείς, είτε μετά από τη δική τους συναίνεση, είτε όταν το δικαστήριο αποφασίσει ότι το παιδί πρέπει να απομακρυνθεί από την οικογένειά του, επειδή κρίνει ότι είναι ακατάλληλη. Ο αριθμός των παιδιών που υιοθετούνται με τη δική τους συναίνεση μειώνεται σταδιακά, κυρίως διότι οι ανύπαντρες μητέρες αποφασίζουν να κρατήσουν το παιδί τους, διότι η κοινωνία πλέον τις αποδέχεται.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η υιοθεσία είναι μια νομική διαδικασία, η οποία δημιουργεί και στηρίζει τις συνθήκες για μια νέα και μόνιμη γονεϊκή σχέση, εκεί που δεν υπήρχε πριν. Οι διαδικασίες αυτές, διαμορφώνονται ενώπιον του δικαστηρίου και ενός αρμόδιου δικαστή. Η υιοθεσία αποδίδει στους θετούς γονείς όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις ενός νόμιμου γονέα και ταυτόχρονα παρέχει στο υιοθετούμενο παιδί όλα τα κοινωνικά, συναισθηματικά και νομικά δικαιώματα και τις υποχρεώσεις, ως ισότιμου μέλους της οικογένειας.

Η υιοθεσία έχει πάψει πλέον να είναι η επιχείρηση διάσωσης για τα παιδιά όλων των ηλικιών, και ιδίως αυτών από φτωχές και αποδιοργανωμένες οικογένειες. Σήμερα οι στόχοι είναι τέτοιοι, ώστε τα παιδιά που υιοθετούνται να ανταποκρίνονται στις επιθυμίες και προσδοκίες των θετών γονέων και παράλληλα να διασφαλίζεται η ομαλή ανάπτυξη της προσωπικότητας των παιδιών

Στη μελέτη μας προσπαθήσαμε να αναλύσουμε την υιοθεσία ανηλίκων τέκνων της δεκαετίας 2001-2010. Στο θεωρητικό μέρος της μελέτης, επιδιώξαμε την σφαιρική παρουσία του θεσμού της υιοθεσίας. Αναφερθήκαμε στην νομοθεσία, κίνητρα και τις μορφές υιοθεσίας. Στο δεύτερο μέρος, που αφορά την ανάλυση των στατιστικών πινάκων της ΕΛΣΤΑΤ που διαθέταμε, επεξεργαστήκαμε συνδέσαμε και προβάλαμε τα αποτελέσματά τους, με τη μορφή διαγραμμάτων.

Από τα αποτελέσματα της, μελέτης, διαπιστώσαμε πως ο συνολικός αριθμός των υιοθεσιών είναι χαμηλός και μάλιστα με πτωτική πορεία. Αυτό αποδίδεται εν μέρει, στη μακροχρόνια διαδικασία που απαιτείται για την ολοκλήρωση της πράξης της υιοθεσίας, αλλά και στο γεγονός ότι πολύ μικρό μέρος των παιδιών είναι «νομικά ελεύθερα» για να δοθούν για υιοθεσία .

Όσον αφορά το φύλο, διαπιστώσαμε ότι δεν υπάρχουν «προτιμήσεις» των θετών γονέων ως προς κάποιο συγκεκριμένο φύλο, καθότι η διαφορά υπέρ των αγοριών είναι μόλις 0,8%. Στην σύγκριση μεταξύ γεωγραφικού διαμερίσματος και φύλου, επίσης διαπιστώνουμε ότι δεν υπάρχει προτίμηση φύλου ούτε στις περιφέρειες της επικράτειας.

Η ηλικία των υιοθετηθέντων, αποδείχθηκε ενδιαφέρουσα, παρότι τα στοιχεία δεν μας επέτρεψαν να απομονώσουμε τον αριθμό των βρεφών, ώστε να εξάγουμε συμπεράσματα για τον αριθμό των ιδιωτικών υιοθεσιών.

Ως βασική αδυναμία της μελέτης αυτής θεωρούμε τη δυσκολία να αναπτύξουμε βιβλιογραφικά το θέμα, καθότι αντιμετωπίσαμε προβλήματα ως προς την εύρεση βιβλιογραφίας σχετικά με την υιοθεσία στην Ελλάδα και ιδιαίτερα στην εύρεση αναλυτικών στοιχείων, επειδή στον τομέα αυτό, σε αντίθεση με άλλες χώρες όπως π.χ. οι Η.Π.Α., δεν υπάρχουν ολοκληρωμένες βιβλιογραφικές αναφορές και έρευνες.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Αθηναϊκό Πρακτορείο Ειδήσεων, (2006), «Μείωση των αιτήσεων για υιοθεσία στο Ίδρυμα Άγιος Στυλιανός».** Διαθέσιμο στην ιστοσελίδα, <http://www.skai.gr/news/greece/article/8717/>
- Αυγερινού Ν., (2001), «Θετοί γονείς: Ποιοι είναι;»** Δημοσιεύθηκε 22/5/2006, Περιοδικό Αυτονομία. Διαθέσιμο στην ιστοσελίδα, <http://www.disabled.gr>
- Γιάννη Ν., (2010), «Φάκελος Υιοθεσία: Όσα πρέπει να ξέρεις»** Διαθέσιμο στην ιστοσελίδα: <http://www.tlife.gr/>
- Ελληνική Εθνική Επιτροπή UNICEF, (2012), «Η κατάσταση των παιδιών στην Ελλάδα».** Αθήνα 2012, Διαθέσιμο στην ιστοσελίδα, <http://www.unicef.gr>
- ΕΛΣΤΑΤ, Στατιστικά θέματα: Υιοθεσίες,** Διαθέσιμο στην ιστοσελίδα, http://www.statistics.gr/portal/page/portal/ESYE/PAGE-themes?p_param=A2104
- ΕΡΤ (2007) Κέντρο Βρεφών ΜΗΤΕΡΑ.** Αθήνα: Διαθέσιμο στην ιστοσελίδα, <http://www.ert.gr/afieromata/kids/mitera.asp>
- Εφημερίδα ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ (2009): «Υιοθεσίες με διαδικασίες εξπρές»** Διαθέσιμο στην ιστοσελίδα, <http://www.enet.gr/?i=news.el.article&id=67368>
- Ίδρυμα για το Παιδί και την Οικογένεια (2013)** Αθήνα: <http://www.childfamily.gr>
- Κέντρο Πρόληψης κατά των ναρκωτικών Ν. Ρεθύμνης, (2013), «Υιοθεσία: Η σημασία της και η πορεία προς την πραγματοποίησή της»,** Διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <http://www.prolipsis.gr>
- Μίσιου, Α., (2010), «Η εξέλιξη του θεσμού της υιοθεσίας στη χώρα μας»** Περιοδικό ΠΑΡΙΣΤΑΜΑΙ, Τεύχος 26, Αθήνα 2010
- Παιδικά χωριά SOS (2013)** Αθήνα: <http://www.sos-villages.gr>

Pathfinder. (2013) *Υιοθεσία και αναδοχή*. Αθήνα: Διαθέσιμο στην ιστοσελίδα,
http://news.pathfinder.gr/periscopio/adoption_children.html

Σταθόπουλος, Π. (2005). «Κοινωνική Πρόνοια, Ιστορική εξέλιξη - Νέες κατευθύνσεις»
Αθήνα: Παπαζήση

Συνήγορος του πολίτη, <http://www.synigoros.gr>

Τσαμπόρα Σ., Φιλιππίδου Α., (2003), «*Η εξέλιξη του θεσμού της κρατικής παιδικής προστασίας για τα απροστάτευτα παιδιά στην Ελλάδα από το 1951 έως σήμερα*». Πτυχιακή μελέτη, ΤΕΙ Ηρακλείου, Ηράκλειο Κρήτης. Διαθέσιμο στο διαδίκτυο:
<http://nefeli.lib.teicrete.gr/browse2/seyp/ker/2003/.../2003Tsabora.pdf>

Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης (2013), Κεντρική Αρχή Διακρατικών Υποθέσεων. Διαθέσιμο στην ιστοσελίδα, <http://www.moh.gov.gr>

Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης (2013), «*Παιδοπόλεις*» Αθήνα:
<http://62.1.217.148/articles/social-solidarity/domes-kai-draseis-koinwnikhs-allhleggyhs/prostasia-oikogeneias/161-paidopoleis>

Χατζηκυριάκειο Ίδρυμα Παιδικής Προστασίας (2013) Πειραιάς:
<http://www.xatzikiriakio.gr>

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α΄

Κατανομή υιοθεσιών σε χρονοσειρές

Τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΑΡΧΗ

Υιοθεσίες που πραγματοποιήθηκαν κατά ηλικία και κατηγορία υιοθετηθέντων. Έτη 2000-2001

Adoptions by age and category of adoptees. Years 2000-2001

Κατηγορία υιοθετηθέντων	Ηλικία υιοθετηθέντων - Age of adoptees					Ηλικία υιοθετηθέντων - Age of adoptees					Κατηγορία υιοθετηθέντων
	2000	ετών	ετών	ετών	ετών και άνω	2001	ετών	ετών	ετών	ετών και άνω	
	Σύνολο	0 - 5	6 - 10	11 - 18	19	Σύνολο	0 - 5	6 - 10	11 - 18	19	
	Total	years	years	years	years and over	Total	years	years	years	years and over	
Σύνολο	537	328	58	48	103	506	378	39	44	45	Total
Υιοθετηθέντες και από τους δύο συζύγους	408	302	34	17	55	385	351	18	12	4	Adopted by husband and wife
Υιοθετηθέντες από τον ένα μόνο σύζυγο	129	26	24	31	48	121	27	21	32	41	Adopted by one of them
Νόμιμα τέκνα	262	118	34	37	73	270	171	23	34	42	Legitimate
Υιοθετηθέντες και από τους δύο συζύγους	181	110	21	12	38	178	156	11	8	3	Adopted by husband and wife
Υιοθετηθέντες από τον ένα μόνο σύζυγο	81	8	13	25	35	92	15	12	26	39	Adopted by one of them
Εξώγαμα	275	210	24	11	30	236	207	16	10	3	Illegitimate
Υιοθετηθέντες και από τους δύο συζύγους	227	192	13	5	17	207	195	7	4	1	Adopted by husband and wife
Υιοθετηθέντες από τον ένα μόνο σύζυγο	48	18	11	6	13	29	12	9	6	2	Adopted by one of them

Source: Ministry of Health and Welfare

Πηγή: Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας

Υιοθεσίες που πραγματοποιήθηκαν κατά ηλικία και κατηγορία υιοθετηθέντων. Έτη 2002-2003
Adoptions by age and category of adoptees. Years 2002-2003

Κατηγορία υιοθετηθέντων	Ηλικία υιοθετηθέντων - Age of adoptees					Ηλικία υιοθετηθέντων - Age of adoptees					Category of adoptees
	2002	ετών	ετών	ετών	ετών και άνω	2003	ετών	ετών	ετών	ετών και άνω	
	Σύνολο	0 - 5	6 - 10	11 - 18	19	Σύνολο	0 - 5	6 - 10	11 - 18	19	
	Total	years	years	years	years and over	Total	years	years	years	years and over	
Σύνολο	500	324	35	65	76	473	303	33	46	91	Total
Υιοθετηθέντες και από τους δύο συζύγους	335	299	13	11	12	312	279	13	6	14	Adopted by husband and wife
Υιοθετηθέντες από τον ένα μόνο σύζυγο	165	25	22	54	64	161	24	20	40	77	Adopted by one of them
Νόμιμα τέκνα	266	115	22	55	74	242	95	21	41	85	Legitimate
Υιοθετηθέντες και από τους δύο συζύγους	129	102	9	6	12	107	87	4	3	13	Adopted by husband and wife
Υιοθετηθέντες από τον ένα μόνο σύζυγο	137	13	13	49	62	135	8	17	38	72	Adopted by one of them
Εξώγαμα	234	209	13	10	2	231	208	12	5	6	Illegitimate
Υιοθετηθέντες και από τους δύο συζύγους	206	197	4	5	0	205	192	9	3	1	Adopted by husband and wife
Υιοθετηθέντες από τον ένα μόνο σύζυγο	28	12	9	5	2	26	16	3	2	5	Adopted by one of them

Source: Ministry of Health and Welfare

Πηγή: Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας

Υιοθεσίες που πραγματοποιήθηκαν κατά ηλικία και κατηγορία υιοθετηθέντων. Έτη 2004-2005

Adoptions by age and category of adoptees. Years 2004-2005

Κατηγορία υιοθετηθέντων	Ηλικία υιοθετηθέντων - Age of adoptees					Ηλικία υιοθετηθέντων - Age of adoptees					Κατηγορία υιοθετηθέντων
	2004	ετών	ετών	ετών	ετών και άνω	2005	ετών	ετών	ετών	ετών και άνω	
	Σύνολο	0 - 5	6 - 10	11 - 18	19	Σύνολο	0 - 5	6 - 10	11 - 18	19	
	Total	years	years	years	years and over	Total	years	years	years	years and over	
Σύνολο	492	322	28	52	90	603	381	28	68	126	Total
Υιοθετηθέντες και από τους δύο συζύγους	328	292	9	14	13	409	347	16	13	33	Adopted by husband and wife
Υιοθετηθέντες από τον ένα μόνο σύζυγο	164	30	19	38	77	194	34	12	55	93	Adopted by one of them
Νόμιμα τέκνα	230	90	18	47	75	279	74	22	60	123	Legitimate
Υιοθετηθέντες και από τους δύο συζύγους	109	79	5	13	12	113	60	11	11	31	Adopted by husband and wife
Υιοθετηθέντες από τον ένα μόνο σύζυγο	121	11	13	34	63	166	14	11	49	92	Adopted by one of them
Εξώγαμα	262	232	10	5	15	324	307	6	8	3	Illegitimate
Υιοθετηθέντες και από τους δύο συζύγους	219	213	4	1	1	296	287	5	2	2	Adopted by husband and wife
Υιοθετηθέντες από τον ένα μόνο σύζυγο	43	19	6	4	14	28	20	1	6	1	Adopted by one of them

Source: Ministry of Health and Welfare

Πηγή: Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας

Υιοθεσίες που πραγματοποιήθηκαν κατά ηλικία και κατηγορία υιοθετηθέντων. Έτη 2006-2007
Adoptions by age and category of adoptees. Years 2006-2007

Κατηγορία υιοθετηθέντων	Ηλικία υιοθετηθέντων - Age of adoptees					Ηλικία υιοθετηθέντων - Age of adoptees					Κατηγορία υιοθετηθέντων
	2006	ετών	ετών	ετών	ετών και άνω	2007	ετών	ετών	ετών	ετών και άνω	
	Σύνολο	0 - 5	6 - 10	11 - 18	19	Σύνολο	0 - 5	6 - 10	11 - 18	19	
	Total	years	years	years	years and over	Total	years	years	years	years and over	
Σύνολο	636	366	39	80	151	526	308	17	89	112	Total
Υιοθετηθέντες και από τους δύο συζύγους	384	317	22	22	23	324	190	11	51	72	Adopted by husband and wife
Υιοθετηθέντες από τον ένα μόνο σύζυγο	252	49	17	58	128	202	118	6	38	40	Adopted by one of them
Νόμιμα τέκνα	324	89	24	70	141	279	174	10	53	42	Legitimate
Υιοθετηθέντες και από τους δύο συζύγους	118	69	14	15	20	121	78	9	22	12	Adopted by husband and wife
Υιοθετηθέντες από τον ένα μόνο σύζυγο	206	20	10	55	121	158	96	1	31	30	Adopted by one of them
Εξώγαμα	312	277	15	10	10	247	134	7	36	70	Illegitimate
Υιοθετηθέντες και από τους δύο συζύγους	266	248	8	7	3	203	112	2	29	60	Adopted by husband and wife
Υιοθετηθέντες από τον ένα μόνο σύζυγο	46	29	7	3	7	44	22	5	7	10	Adopted by one of them

Source: Ministry of Health and Welfare

Πηγή: Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας

Υιοθεσίες που πραγματοποιήθηκαν κατά ηλικία και κατηγορία υιοθετηθέντων. Έτη 2008-2009
Adoptions by age and category of adoptees. Years 2008-2009

Κατηγορία υιοθετηθέντων	Ηλικία υιοθετηθέντων - Age of adoptees					Ηλικία υιοθετηθέντων - Age of adoptees					Κατηγορία υιοθετηθέντων
	2008	ετών	ετών	ετών	ετών και άνω	2009	ετών	ετών	ετών	ετών και άνω	
	Σύνολο	0 - 5	6 - 10	11 - 18	19	Σύνολο	0 - 5	6 - 10	11 - 18	19	
	Total	years	years	years	years and over	Total	years	years	years	years and over	
Σύνολο	509	333	30	67	79	426	289	22	44	71	Total
Υιοθετηθέντες και από τους δύο συζύγους	343	221	20	53	49	274	240	13	7	14	Adopted by husband and wife
Υιοθετηθέντες από τον ένα μόνο σύζυγο	166	112	10	14	30	152	49	9	37	57	Adopted by one of them
Νόμιμα τέκνα	212	122	10	50	30	169	54	13	33	69	Legitimate
Υιοθετηθέντες και από τους δύο συζύγους	90	25	5	45	15	63	39	9	2	13	Adopted by husband and wife
Υιοθετηθέντες από τον ένα μόνο σύζυγο	122	97	5	5	15	106	15	4	31	56	Adopted by one of them
Εξώγαμα	297	211	20	17	49	257	235	9	11	2	Illegitimate
Υιοθετηθέντες και από τους δύο συζύγους	253	196	15	8	34	211	201	4	5	1	Adopted by husband and wife
Υιοθετηθέντες από τον ένα μόνο σύζυγο	44	15	5	9	15	46	34	5	6	1	Adopted by one of them

Source: Ministry of Health and Welfare

Πηγή: Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας

Υιοθεσίες που πραγματοποιήθηκαν κατά ηλικία και κατηγορία υιοθετηθέντων. Έτος 2010

Adoptions by age and category of adoptees. Year 2010

Κατηγορία υιοθετηθέντων	Ηλικία υιοθετηθέντων - Age of adoptees					Category of adoptees
	2010	ετών	ετών	ετών	ετών και άνω	
	Σύνολο	0 - 5	6 - 10	11 - 18	19	
	Total	years	years	years	years and over	
Σύνολο	437	307	22	33	75	Total
Υιοθετηθέντες και από τους δύο συζύγους	290	267	7	6	10	Adopted by husband and wife
Υιοθετηθέντες από τον ένα μόνο σύζυγο	147	40	15	27	65	Adopted by one of them
Νόμιμα τέκνα	153	39	16	28	70	Legitimate
Υιοθετηθέντες και από τους δύο συζύγους	47	29	5	4	9	Adopted by husband and wife
Υιοθετηθέντες από τον ένα μόνο σύζυγο	106	10	11	24	61	Adopted by one of them
Εξώγαμα	284	268	6	5	5	Illegitimate
Υιοθετηθέντες και από τους δύο συζύγους	243	238	2	2	1	Adopted by husband and wife
Υιοθετηθέντες από τον ένα μόνο σύζυγο	41	30	4	3	4	Adopted by one of them

Πηγή: Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας

Source: Ministry of Health and Welfare

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΑΡΧΗ

Υιοθεσίες που πραγματοποιήθηκαν κατά γεωγραφικό διαμέρισμα και φύλο. Έτη 1999-2002
Adoptions by geographic region and sex. Years 1999-2002

Γεωγραφικό διαμέρισμα	1999	2000			2001			2002			Geographic region
		Σύνολο- Total	Άρρενες Males	Θήλεις Females	Σύνολο- Total	Άρρενες Males	Θήλεις Females	Σύνολο- Total	Άρρενες Males	Θήλεις Females	
Σύνολο	555	537	276	261	506	262	244	500	261	239	Total
Περιφέρεια Πρωτευούσης	208	180	92	88	203	108	95	159	77	82	Greater Athens
Λοιπή Στερεά Ελλάς και Εύβοια	26	17	7	10	19	9	10	17	4	13	Rest of Central Greece and Evia
Πελοπόννησος	31	31	15	16	30	10	20	32	17	15	Peloponnissos
Ιόνιοι Νήσοι	8	7	3	4	2	1	1	6	3	3	Ionian Islands
Θεσσαλία	25	24	13	11	25	12	13	38	23	15	Ipiros
Ήπειρος	13	14	9	5	15	10	5	9	3	6	Thessalia
Μακεδονία	181	198	105	93	166	88	78	185	110	75	Makedonia
Θράκη	22	26	15	11	12	7	5	19	5	14	Thraki
Νήσοι Αιγαίου	12	12	5	7	10	4	6	16	8	8	Aegean Islands
Κρήτη	29	28	12	16	24	13	11	19	11	8	Kriti

Υιοθεσίες που πραγματοποιήθηκαν κατά γεωγραφικό διαμέρισμα και φύλο. Έτη 2003-2005
Adoptions by geographic region and sex. Years 2003-2005

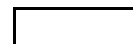
Γεωγραφικό διαμέρισμα	2002	2003			2004			2005			Geographic region
		Σύνολο- Total	Άρρενες Males	Θήλειες Females	Σύνολο- Total	Άρρενες Males	Θήλειες Females	Σύνολο- Total	Άρρενες Males	Θήλειες Females	
Σύνολο	500	473	250	223	492	242	250	603	322	281	Total
Περιφέρεια Πρωτευούσης	159	182	94	88	213	108	105	248	134	114	Greater Athens
Λοιπή Στερεά Ελλάς και Εύβοια	17	5	4	1	9	3	6	33	15	18	Rest of Central Greece and Evia
Πελοπόννησος	32	33	19	14	12	1	11	22	13	9	Peloponnissos
Ιόνιοι Νήσοι	6	2	1	1	3	2	1	3	2	1	Ionian Islands
Θεσσαλία	38	31	17	14	22	10	12	30	15	15	Ipiros
Ήπειρος	9	7	4	3	6	4	2	8	5	3	Thessalia
Μακεδονία	185	153	84	69	168	89	79	178	94	84	Makedonia
Θράκη	19	15	7	8	15	4	11	18	11	7	Thraki
Νήσοι Αιγαίου	16	9	5	4	6	0	6	12	5	7	Aegean Islands
Κρήτη	19	36	15	21	38	21	17	51	28	23	Kriti

Υιοθεσίες που πραγματοποιήθηκαν κατά γεωγραφικό διαμέρισμα και φύλο. Έτη 2006-2008
Adoptions by geographic region and sex. Years 2006-2008

Γεωγραφικό διαμέρισμα	2005	2006			2007			2008			Geographic region
		Σύνολο- Total	Άρρενες Males	Θήλειες Females	Σύνολο- Total	Άρρενες Males	Θήλειες Females	Σύνολο- Total	Άρρενες Males	Θήλειες Females	
Σύνολο	603	636	331	305	526	259	267	509	233	276	Total
Περιφέρεια Πρωτευούσης	248	319	169	150	225	108	117	177	81	96	Greater Athens
Λοιπή Στερεά Ελλάς και Εύβοια	33	40	22	18	17	6	11	21	9	12	Rest of Central Greece and Evia
Πελοπόννησος	22	16	8	8	32	10	22	18	7	11	Peloponnissos
Ιόνιοι Νήσοι	3	5	2	3	5	4	1	2	2	0	Ionian Islands
Θεσσαλία	30	27	12	15	19	10	9	29	16	13	Ipiros
Ήπειρος	8	6	4	2	9	4	5	7	3	4	Thessalia
Μακεδονία	178	149	71	78	152	78	74	181	77	104	Makedonia
Θράκη	18	37	20	17	23	12	11	30	19	11	Thraki
Αιγαίου Νήσοι	12	13	9	4	22	11	11	13	4	9	Aegean Islands
Κρήτη	51	24	14	10	22	16	6	31	15	16	Kriti

Υιοθεσίες που πραγματοποιήθηκαν κατά γεωγραφικό διαμέρισμα και φύλο. Έτη 2009-2010
Adoptions by geographic region and sex. Years 2009-2010

Γεωγραφικό διαμέρισμα	2008	2009			2010		
		Σύνολο- Total	Άρρενες Males	Θήλειες Females	Σύνολο- Total	Άρρενες Males	Θήλειες Females
Σύνολο	509	426	205	221	437	217	220
Περιφέρεια Πρωτευούσης	177	82	41	41	101	43	58
Λοιπή Στερεά Ελλάς και Εύβοια	21	23	10	13	15	7	8
Πελοπόννησος	18	31	20	11	34	16	18
Ιόνιοι Νήσοι	2	10	5	5	5	2	3
Θεσσαλία	29	28	13	15	34	20	14
Ήπειρος	7	7	2	5	12	8	4
Μακεδονία	181	157	73	84	157	79	78
Θράκη	30	30	12	18	36	19	17
Νήσοι Αιγαίου	13	11	6	5	19	9	10
Κρήτη	31	47	23	24	24	14	10

Πηγή: Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας

Source: Ministry of Health and Welfare

